

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	I <i>Meddelanden</i>	
	Kommissionen	
1999/C 359/01	Eurons växelkurs	1
1999/C 359/02	Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 87 och 88 (f.d. artiklarna 92 och 93) i EG-fördraget – Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar	2
1999/C 359/03	Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 87 och 88 (f.d. artiklarna 92 och 93) i EG-fördraget – Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar	4
1999/C 359/04	Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 87 och 88 (f.d. artiklarna 92 och 93) i EG-fördraget – Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar ⁽¹⁾	5
1999/C 359/05	Statligt stöd – Uppmaning enligt artikel 88.2 i EG-fördraget att inkomma med synpunkter på stöd C 70/99 (ex N 79/99) – Frankrike – Stöd till förmån för anpassning av vinodlingarna i Charente	7
1999/C 359/06	Statligt stöd – Uppmaning enligt artikel 88.2 i EG-fördraget att inkomma med synpunkter på stöd C 72/99 (ex NN 149/98) Sverige – Stöd till Nya Holmlunds Livs AB	13
1999/C 359/07	Statligt stöd – Uppmaning enligt artikel 88.2 i EG-fördraget att inkomma med synpunkter på stöd C 71/99 (ex N 258/98) – Tyskland – Investering i en miljövänlig metod för rengöring på plats av sockerbetor	27
1999/C 359/08	Kommissionens meddelande av den 3 december 1999 om kommissionens undersökning vad gäller tillämpningen av överenskommelsen om lika behandling i Furstendömet Andorra inom ramen för artikel 5.1 d, 5.3 och artikel 29.5 i rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärken	31

SV

2

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(Fortsättning på nästa sida.)

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
1999/C 359/09	Komplement till förteckningen över ekonomiska sektorer som fastställts av Frankrike för att öka räckvidden för bestämmelserna för producentorganisationerna inom sektorn för frukt och grönsaker	32
1999/C 359/10	Anmälan om en tidigare anmäld koncentration (Ärende COMP/M.1684 – Carrefour/Pro-modès) ⁽¹⁾	33

II *Förberedande rättsakter*

.....

III *Upplysningar*

Kommissionen

1999/C 359/11	Ansökningsomgång nr TRANS/A2/CFP.2-99 – Inbjudan att anmäla intresse för deltagande i inrättandet av ett offentligt-privat partnerskap inom ramen för Galileoprogrammet	34
---------------	---	----

Rättelser

1999/C 359/12	Rättelse till Gemensamma sortlistan över arter av köksväxter – första tillägget till den 21:a fullständiga utgåvan (EGT C 167 A av den 15.6.1999)	36
---------------	---	----

Meddelande till läsarna (se omslagets tredje sida)

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Meddelanden)

KOMMISSIONEN

Eurons växelkurs ⁽¹⁾**10 december 1999**

(1999/C 359/01)

1 euro	=	7,4405	danska kronor
	=	329,12	grekiska drakmer
	=	8,5775	svenska kronor
	=	0,6247	pund sterling
	=	1,0141	US-dollar
	=	1,4968	kanadensiska dollar
	=	103,81	japanska yen
	=	1,5984	schweiziska franc
	=	8,1065	norska kronor
	=	73,5708	isländska kronor ⁽²⁾
	=	1,5972	australiska dollar
	=	2,0376	nyzeeländska dollar
	=	6,21694	sydafrikanska rand ⁽²⁾

⁽¹⁾ Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

⁽²⁾ Källa: Kommissionen.

Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 87 och 88 (f.d. artiklarna 92 och 93) i EG-fördraget

Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar

(1999/C 359/02)

Datum för antagande av beslutet: 8.11.1999

Medlemsstat: Italien

Stöd nr: N 671/97

Benämning: Bestämmelser för avel

Syfte: Att främja den ekonomiska utvecklingen inom jordbrukssektorn genom åtgärder beträffande avel

Rättslig grund: Deliberazione legislativa n. 122, approvata dal Consiglio regionale il 23 luglio 1997. Interventi in materia di riproduzione animale (ora Legge regionale 3 novembre 1998 n. 37. Interventi in materia di riproduzione animale)

Budget: 450 miljoner italienska lire (± 225 000 euro)

Stödnivå eller stödbelopp:

- i) Stöd till inrättande eller betydande utvidgning av avelscentrum som drivs av producentorganisationer: fallande stödnivåer under fem år (70 %, 60 %, 50 %, 40 %, 30 %) för administrativa utgifter
- ii) Stöd till investeringar för strukturförbättringar vid avelscentrum som är godkända av den regionala förvaltningen och till förvärv av teknisk utrustning för genetisk förbättring: upp till 50 %
- iii) Stöd till förvärv av renrasiga avelsdjur av hankön som finns införda i godkända stamböcker: upp till 40 %
- iv) Stöd till uppfödning av renrasiga avelsdjur av hankön som finns införda i godkända stamböcker: upp till 30 %
- v) Stöd till tekniskt stöd och till stöd beträffande bokföring: upp till 100 %

Varaktighet: Ej fastställd (minst 5 år)

Övriga upplysningar: Det stöd som avses i den anmälda lagen kommer att genomföras i enlighet med åtagandena och inom de tidsramar som anges i de behöriga myndigheternas skrivelser, särskilt skrivelse av den 19 augusti 1999, registrerad den 24 augusti 1999 och skrivelse av den 8 september 1999, registrerad den 15 september 1999

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Datum för antagande av beslutet: 8.11.1999

Medlemsstat: Italien

Stöd nr: N 307/B/98

Benämning: Dekret nr 173 av den 30 april 1998 (artikel 1.3 och 1.4 samt artikel 13.1)

Syfte: Upprättandet av en stödordning för investeringar som minskar energikostnaderna i jordbrukssektorn och upprättandet av en stödordning för jordbrukets livsmedelsindustri

Rättslig grund:

- Articolo 1, commi 3 e 4, e articolo 13, comma 1, del Decreto legislativo 30 aprile 1998 n. 173
- Schema di decreto del ministro per le Politiche agricole recante regolamento del regime di aiuti a favore della produzione ed utilizzazione di fonti energetiche rinnovabili nel settore agricolo, in attuazione dell'articolo 1, commi 3 e 4, del Decreto legislativo 30 aprile 1998 n. 173
- Schema di decreto del ministro per le Politiche agricole recante regolamento del regime di aiuti a favore del rafforzamento e lo sviluppo delle imprese di trasformazione e commercializzazione dei prodotti agricoli, in attuazione dell'articolo 13, comma 1, del Decreto legislativo 30 aprile 1998 n. 173

Budget: Ej fastställd

Stödnivå eller stödbelopp: Varierar beroende av åtgärdernas art

Varaktighet: Ej fastställd

Övriga upplysningar: En årlig rapport skall lämnas beträffande genomförandet av stödordningen för jordbrukets livsmedelsindustri

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Datum för antagande av beslutet: 23.6.1999

Medlemsstat: Nederländerna

Stöd nr: NN 93/98 (ex N 459/98)

Benämning: Fond för att främja forskning kring och saluföring av lin

Syfte: Att stödja forskningen kring och saluföringen av lin. Forskningen rör odling, växtförädling, bearbetning och kvaliteten av lin och linprodukter. De säljfrämjande åtgärderna kommer att vara generiska, dvs. de hänför sig inte till ursprung, bestämda märken eller bestämda företag

Rättslig grund:

Verordning vlasfonds

Heffingsverordning vlasfonds

Budget:

	Beräknade	Faktiska utgifter
1994	NLG 140 000	NLG 141 876
1995	NLG 140 000	NLG 156 496
1996	NLG 103 500	NLG 107 286
1997	NLG 79 900	NLG 108 567

Stödnivå eller stödbelopp: Varierar**Varaktighet:** Obestämd**Övriga upplysningar:** Fonden för lin finansieras genom en skattelikhande avgift på 18 gulden per hektar lin som sås och skördas i Nederländerna

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids**Datum för antagande av beslutet:** 8.11.1999**Medlemsstat:** Spanien (Valencia)**Stöd nr:** N 400/99**Benämning:** Kvalitetsprogram för olivolja**Syfte:** Att genomföra kvalitetsprogram för jungfruolja**Rättslig grund:** Proyecto de Orden que aprueba el programa de calidad para el aceite de oliva virgen y se regula la concesión de ayudas a las entidades que se acojan al mismo**Budget:** 30 miljoner spanska pesetas för 1999 (180 000 euro)**Stödnivå eller stödbelopp:** 70 % av kostnaderna för att genomföra kontroller**Varaktighet:** Obestämd

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids**Datum för antagande av beslutet:** 8.11.1999**Medlemsstat:** Spanien (Kantabrien)**Stöd nr:** N 603/99**Benämning:** Stöd till ett företag som tillverkar ost**Syfte:** Att utarbeta en plan för design och innovation med avseende på distribution**Rättslig grund:** Orden, de 18 de marzo de 1998, por la que se convocan ayudas en el marco de la iniciativa PYME de desarrollo empresarial**Budget:** 6 115 850 spanska pesetas**Stödnivå eller stödbelopp:** 50 % av kostnaden**Varaktighet:** Engångsstöd

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids**Datum för antagande av beslutet:** 8.11.1999**Medlemsstat:** Frankrike**Stöd nr:** N 604/99**Benämning:** Förlängning av stöd och skattelikhande avgifter till förmån för Tekniskt centrum för bevarande av jordbruksprodukter**Syfte:** Finansiera verksamhet som bedrivs av Tekniskt centrum för bevarande av jordbruksprodukter och som avser sådant som hör till sektorns allmänna intressen (forskning, standardisering, kvalitet, tekniskt stöd, etc.)**Rättslig grund:** Projet de décret instituant une taxe parafiscale au profit du Centre technique de la conservation des produits agricoles**Budget:** Skatteintäkter: 16 400 000 franska franc (2 500 000 euro)**Stödnivå eller stödbelopp:** 100 %**Varaktighet:** Till och med 31.12.2004

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids**Datum för antagande av beslutet:** 26.10.1999**Medlemsstat:** Förenade kungariket**Stöd nr:** N 483/99 och N 487/99**Benämning:** Agromonetärt övergångsstöd – ordningarna för arealstöd och stöd till humle**Syfte:** Att kompensera producenterna för inkomstbortfall på grund av sänkningar av växelkurserna för vissa direkta stöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken**Rättslig grund:** Ministerial decision, Council Regulation (EC) No 2800/98 and Commission Regulations (EC) No 2808/98, (EC) No 2813/98 and (EC) No 1639/1999**Budget:**

— 1999: 262,61 miljoner euro

— 2000: 87,53 miljoner euro

— 2001: 43,77 miljoner euro

Stödnivå eller stödbelopp:

Under 1999:

— Arealstöd: mellan 44,22 och 102,54 euro

— Humle: 117,94 euro

Varaktighet: 3 år

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Datum för antagande av beslutet: 9.11.1999

Medlemsstat: Spanien

Stöd nr: N 571/99

Benämning: Stöd till potatissektorn

Syfte: Att förbättra saluföringen av potatis

Rättslig grund: Proyecto de Orden Ministerial por la que se regula una intervención en el mercado de la patata de consumo de la campaña 1999

Budget: 400 miljoner spanska pesetas (2,4 miljoner euro)

Stödnivå eller stödbelopp: 2 pesetas per kg potatis och månad

Varaktighet: Till och med den 12 december 1999

Övriga upplysningar: Eftersom potatis inte omfattas av en gemensam organisation av marknaden, är bestämmelserna i förordning nr 26 (EGT 30/92, 20.4.1962) tillämpliga. Endast artikel 88.1 och första meningen i artikel 88.3 i fördraget är tillämpliga. Kommissionen kan därför endast yttra sig

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 87 och 88 (f.d. artiklarna 92 och 93) i EG-fördraget

Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar

(1999/C 359/03)

Datum för antagande av beslutet: 8.9.1999

Medlemsstat: Sverige

Stöd nr: N 83/99

Benämning: Agromonetärt kompensationsstöd – Systemet för arealstöd för jordbruksgrödor

Syfte: Att kompensera producenternas inkomstbortfall på grund av försämrade växelkurser för vissa direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitikerna

Rättslig grund: Regeringsbeslut, rådets förordning (EG) nr 724/97 och kommissionens förordningar (EG) nr 805/97 och (EG) nr 1891/98

Budget:

— 1999 – 2,215 miljoner euro

— 2000 – 1,477 miljoner euro

— 2001 – 0,738 miljoner euro

Stödnivå eller stödbelopp: 1999: 13,83 svenska kronor (1,41 euro)/ha

Varaktighet: 3 år

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Syfte: Rationalisering av svinslakterisektorn

Rättslig grund: Verordening tot wijziging van de heffingsverordening varkensslachtsector

Budget: 1998: NLG 28 541 667 (prognos, med en ökning av skattelikhande avgifter från och med den 1 november 1998)

Stödnivå eller stödbelopp: Varierande

Varaktighet: Tills vidare

Övriga upplysningar: De nederländska myndigheterna garanterar följande beträffande den ursprungliga åtgärden:

a) att stödet under inga förhållanden skulle beviljas på grundval av mottagarnas tidigare eller nuvarande handelssvårigheter och att

b) när betalningen till en mottagare bestäms, kommer endast den ålagda kapacitetsminskningens inverkan på mottagaren att beaktas när det gäller:

— tidigare nettoinkomst,

— ingående sociala kostnader,

— kapitalförlust.

De nederländska myndigheterna har redan tidigare garanterat att stödet finansieras av skattelikhande avgifter kopplade till slaktkapaciteten (och inte till det verkliga antalet slaktade djur). Det finns alltså ingen koppling mellan avgiften och antalet slaktade djur. Beskattningen ändras inte utifrån antalet djur (vare sig de är importerade eller ej)

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Datum för antagande av beslutet: 26.10.1999

Medlemsstat: Nederländerna

Stöd nr: NN 117/99 (ex N 333/99)

Benämning: Ändring av skattelikhande avgifter som finansierar det befintliga stödet för kapacitetsminskning i svinslaktssektorn

Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 87 och 88 (f.d. artiklarna 92 och 93) i EG-fördraget

Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar

(1999/C 359/04)

(Text av betydelse för EES)

Datum för antagande av beslutet: 11.5.1999

Medlemsstat: Grekland, Volos (Magnissia)

Stöd nr: N 143/99

Benämning: Stöd till företaget Halyvourgia Thessalias

Syfte: Investeringar

Rättslig grund: Νόμος 2601/98 περί «ενισχύσεων ιδιωτικών επενδύσεων για την οικονομική και περιφερειακή ανάπτυξη και άλλες διατάξεις»

Stödnivå eller stödbelopp:

— Räntesubventioner: 0,4 miljoner euro

— Ej skattepliktig reserv: 1,2 miljoner euro

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Rättslig grund: Articolo 3, comma 3, della legge 23.12.1998 n. 448

Budget: 662 262 313 euro under tre år

Stödnivå eller stödbelopp:

— Sysselsättningsstöd: fullständig befrielse från socialavgifter

— Regionalstöd: stödnivå enligt den italienska regionalstöds-kartan (för tillfället upp till 50 % nettobidragsekivalent + 15 % bruttobidragsekivalent till små och medelstora företag)

Varaktighet: 2006

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Datum för antagande av beslutet: 8.7.1999

Medlemsstat: Italien (Sicilien)

Stöd nr: NN 143/98 och NN 69/99

Benämning: Sysselsättningsstöd (NN 143/98) och Stöd för bibehållande av sysselsättning (NN 69/99)

Syfte: Bibehållande av sysselsättning

Rättslig grund:

— L'articolo 11, comma 2, della legge regionale 27.5.1997 n. 16;

— L'articolo 1, comma 19, della legge regionale 9.10.1998 n. 27

Budget: 111 554 690 euro

Stödnivå eller stödbelopp: Stöd i form av bidrag som täcker upp till 65 % av lönekostnaderna

Varaktighet: 1997/98

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Datum för antagande av beslutet: 20.7.1999

Medlemsstat: Tyskland (Berlin)

Stöd nr: NN 100/97

Benämning: KAB Kraftwerks- und Anlagenbau GmbH

Syfte:

— Privatisering och omstrukturering

— Konsulttjänster (installation och förbättring av små och medelstora omvandlingsanläggningar för fossil energi), miljöteknik

Budget: Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben, Land Berlin

Stödnivå eller stödbelopp:

— 16,5 miljoner tyska mark (8,418 miljoner euro)

— 24,0 miljoner tyska mark (12,245 miljoner euro)

Varaktighet: 1998–2001

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Datum för antagande av beslutet: 20.7.1999

Medlemsstat: Italien

Stöd nr: N 701/98

Benämning: Nedsättning av socialavgifter för att skapa arbetstillfällen i Mezzogiorno

Datum för antagande av beslutet: 28.7.1999

Medlemsstat: Italien

Stöd nr: NN 39/99

Benämning: Omfinansiering av lagen 215/97 till förmån för kvinnliga företagare

Syfte: Investeringsstöd för små företag i regioner i Italien som är berättigade till undantag genom artiklarna 87.3 a och 87.3 c i EG-fördraget

Rättslig grund: Legge n. 266/1997 articolo 6.1 e legge 450/1997 (legge finanziaria) TAB.D

Budget: 42,9 miljoner euro (83 miljarder italienska lire)

Stödnivå eller stödbelopp: Storleken bestämd av den italienska regionskartan som gäller till 31.12.1999

Varaktighet: Omfinansiering för 1998 och 1999

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Datum för antagande av beslutet: 13.10.1999

Medlemsstat: Förenade kungariket

Stöd nr: N 422/99

Benämning: Stödordningar för varvsindustrin under 1999

Syfte: Varvsindustrin

Stödnivå eller stödbelopp: Enligt rådets förordning (EG) nr 1540/98

Varaktighet: Till och med den 31.12.1999

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Datum för antagande av beslutet: 22.10.1999

Medlemsstat: Tyskland (Bayern)

Stöd nr: N 349/99

Benämning: Program för mikrosystemteknik

Syfte: För att stödja forsknings- och utvecklingsprojekt inom mikrosystemområdet och för att stärka industrins konkurrenskraft

Rättslig grund: Haushaltsgesetz 1999/2000 des Freistaates Bayern

Budget: 1,5 miljoner euro (3 miljoner tyska mark) per år

Stödnivå eller stödbelopp:

Upp till:

— 50 % till industriforskning

— 25 % till utveckling före marknadsintroduktion

— ingen bonus

Varaktighet: 1999–31.12.2003

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Datum för antagande av beslutet: 9.11.1999

Medlemsstat: Nederländerna

Stöd nr: N 527/99

Benämning: Stöd till fiskeauktioners kostnader för extern rådgivning

Syfte: Att uppmuntra fiskeauktioner att bli självständiga eller privatägda, eller att upprätta samriskföretag för att uppnå bättre lönsamhet eller ett bättre konkurrensförhållande

Rättslig grund: Begroting van het ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij

Budget: 1999: 57 000 nederländska gulden (beräknad kostnad)

Stödnivå eller stödbelopp: Högst 6 000 nederländska gulden per fiskeauktion (för att bli självständig eller privatägd, högst 9 000 nederländska gulden för en företagsfusion eller ett samriskföretag som upprättas av två eller flera fiskeauktioner)

Varaktighet: Till och med 2001

Övriga upplysningar: Endast de nederländska fiskeauktioner där man i första hand handlar med färsk fisk som landats av kutterflottan är stödberättigade (Urk, Stellendam, Vlissingen, Colijnsplaat, Breskens, Scheveningen, IJmuiden, Den Helder, Den Oever, Harlingen och Lauwersoog). Stöd får endast beviljas för en del av de konsultarvoden som en fiskeauktion måste betala för att bli självständig eller privatägd eller för att upprätta ett samriskföretag

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

STATLIGT STÖD

Uppmaning enligt artikel 88.2 i EG-fördraget att inkomma med synpunkter på stöd C 70/99 (ex N 79/99) – Frankrike – Stöd till förmån för anpassning av vinodlingarna i Charente

(1999/C 359/05)

Genom den skrivelse, daterad den 15 oktober 1999, som återges på det giltiga språket på de sidor som följer på denna sammanfattning, underrättade kommissionen Frankrike om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende ovannämnda stöd.

Berörda parter kan inom en månad från dagen för offentliggörandet av denna sammanfattning och den därpå följande skrivelsen inkomma med sina synpunkter. Synpunkterna skall sändas till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för jordbruk
Direktoratet för jordbrukslagstiftning
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel
Fax (32-2) 296 21 51

Synpunkterna kommer att meddelas Frankrike. Den tredje part som inkommer med synpunkter kan skriftligen begära konfidentiell behandling av sin identitet, med angivande av skälen för begäran.

Genom en skrivelse av den 3 februari 1999 underrättades kommissionen om att den franska regeringen ämnar ställa om vinodlingen i Charente, som för närvarande används för konjaksproduktion, till produktion av andra viner – "lantviner". Denna åtgärd vidtas till följd av den kris som drabbat sektorn och som har lett till att mycket stora lager har byggts upp.

Kommissionen har beslutat att inleda granskningsförfarandet enligt artikel 88.2 i fördraget när det gäller tre av de åtgärder som Frankrike har meddelat, och som syftar till att främja tillverkningen av viner som efterfrågas av konsumenterna, att minska produktionen av konjak samt att stödja reklamåtgärder för konjak.

Komplement till det statliga stödet för förbättring av vinstockar

Stödets syfte är en kvalitativ förbättring av vinodlingen. Åtgärden består i att få konjaksproducenterna att gå över till att producera lantvin genom att främja användningen av vissa druvsorter. Den preliminära budgeten uppgår till 10 000 000 franska franc (1 524 000 euro) genom en kompletterande utbetalning på 10 000 franc per hektar (1 524 euro) till vinodlare som redan får statligt stöd för förbättring av vinstockar. Stödet betalas ut för ett år, och de franska myndigheterna har meddelat att beslut om betalning under flera år endast kan fattas efter utvärdering av åtgärden med utgångspunkt i första årets genomförande.

I artikel 14 i rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin ⁽¹⁾, i dess ändrade lydelse genom rådets förordning (EEG) nr

⁽¹⁾ EGT L 84, 27.3.1987.

2253/88 av den 19 juli 1988 ⁽²⁾, föreskrivs att allt nationellt stöd till vinodlingar är förbjudet från och med den 1 september 1988, med undantag för de odlingar som uppfyller vissa kriterier som särskilt gör det möjligt att uppnå målet att minska den producerade mängden eller att förbättra kvaliteten utan att produktionen ökar. Sålunda tillåts endast sådana druvsorter som är av högre kvalitet, men som inte ökar produktionen i området i fråga. De franska myndigheterna har meddelat kommissionen de sorter som skall planteras i Charente i stället för de befintliga druvsorterna. Dessa sorter uppfyller i princip kraven i lagstiftningen.

I kommissionens förordning (EEG) nr 2741/89 ⁽³⁾ föreskrivs att det stödbelopp som tilldelas per hektar planterad vinareal inte får överstiga 30 % av den faktiska kostnaden för röjning och plantering. De kostnader som skall tas med i beräkningen då stödet beviljas kan fastställas schablonmässigt för varje område, särskilt på grundval av de geomorfologiska förhållandena. Av de uppgifter som mottagits framgår att det totala stödbeloppet inte överskrider den gräns på 30 % som föreskrivs i gemenskapslagstiftningen.

Rådets nya förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin ⁽⁴⁾ inbegriper bestämmelser om nedläggning av arealer samt omstrukturering och omställning inom sektorn. Eftersom de franska myndigheterna genom det program som lagts fram söker en långsiktig lösning på vinproduktionsproblemet i Charente skall åtgärderna vara förenliga med de nya riktlinjerna i denna gemensamma organisation av marknaden.

⁽²⁾ EGT L 198, 26.7.1988.

⁽³⁾ EGT L 264, 12.9.1989.

⁽⁴⁾ EGT L 179, 14.7.1999. Denna förordning trädde i kraft den 21 juli 1999 och tillämpas från och med den 1 augusti 2000.

Genom denna förordning inrättas ett system för omstrukturerings och omställning av vinodlingar som har som mål att anpassa produktionen till efterfrågan på marknaden. I artikel 15 c föreskrivs införandet, i de tillämpningsföreskrifter som skall antas av kommissionen, av bestämmelser med syftet att hindra en ökning av produktionskapaciteten till följd av tillämpningen av omställningsåtgärder. Det framgår av den överlämnade informationen att omställning medför produktion av nya lantviner och således en ökning av produktionen i sin helhet. Dessutom föreskrivs det i artikel 2.1 i samma förordning att plantering av vinstockar som klassificerats som sorter för vinframställning skall vara förbjuden till och med den 31 juli 2010. Slutsatsen är att ett av lagstiftarens syften med omarbetningen av den gemensamma organisationen av marknaden var att hindra ökningen av vinproduktionen.

Enligt de franska myndigheterna kommer den ökade produktionen av lantvin genom sortomställningen (1–1,5 miljoner hektoliter) att absorberas av marknaden för lantvin, som kontinuerligt har ökat i Frankrike sedan 1988. Andra uppgifter från Frankrike – främst rapport nr 65 av den 7 juli 1999 från den nationella branschorganisationen för vin (Onivins) ger en mindre optimistisk bild av läget för försäljningen av lantvin. Det stämmer visserligen att saluföring av lantvin under perioden 1994–1998 ökade med 9 %, men de senaste två åren har det märkts en nedgång i försäljningen.

Kommissionen håller med om att sortomställningen av vinodlingarna i Charente är positiv för minskningen av produktionen av vin utan avsättningsmöjligheter, men anser att ökningen av lantvinsproduktionen i Frankrike som är ett resultat av omställningen inte följer principerna i den nya gemensamma organisationen av marknaden för vin och kan skapa snedvridningar av konkurrensen på marknaden för vin som inte visar några tecken på att vara en tillväxtmarknad.

Man bör ta i beaktande att viner som produceras till följd av omställningen av dessa vinodlingar kommer att gå till den vanliga vinmarknaden, medan de nu per definition finner avsättning på annat håll. På grund av detta finns det stor risk för att den allmänna omställningen av dessa vinodlingar endast omdirigerar problemet till andra marknader eftersom den totalt sett leder till en nettoökning av vinproduktionen på marknaden, vilket strider mot målen i den nya gemensamma organisationen av marknaden för vin.

Under dessa omständigheter och i brist på bestämmelser från de franska myndigheterna om att anpassa åtgärden till de nya kraven i sektorn genom att främst föreskriva att omställningen av vinodlingarna i Charente skall åtföljas av en omfattande nedskärning av produktionsarealer och skördar, tvivlar kommissionen på att åtgärden är förenlig med de nya gemenskapskraven.

Tekniskt stöd till producenter

Det handlar om en kompletterande åtgärd för att hjälpa vinodlarna att få ett annat synsätt när det gäller produktionsmetoderna genom ett stimulans- och utbildningsprogram om omställningen av vinodlingen. Programmet skall bestå av informationsmöten, utdelning av broschyrer och rådgivning av experter på odlings- och vinframställningsmetoder. Den planerade budgeten uppgår till 5 000 000 franc (762 000 euro).

Åtgärden i fråga kan liknas vid ett utbildningsstöd till jordbrukarna som syftar till att förbättra deras tekniska kvalifikationer. Stödet kan bidra till att utveckla vinsektorn utan att påverka handelsvillkoren på ett sätt som strider mot det gemensamma intresset. Det är frågan om ett stöd av rent teknisk karaktär. Med tanke på att stödet skall komplettera föregående stöd kan kommissionen yttra sig om det först när den andra åtgärden har godkänts.

Marknadsföringsåtgärder för konjak

Det handlar om åtgärder för att stoppa minskningen av avsättningsmöjligheter för konjak genom säljfrämjande åtgärder för denna produkt. Åtgärderna inbegriper mässor och utställningar, marknadsföring och reklamkampanjer. Dessa kommer huvudsakligen att genomföras i tredje land, främst Asien samt Nord- och Sydamerika. Den planerade budgeten uppgår till 5 000 000 franc (762 000 euro) för 1999.

Kommissionen konstaterar att de enskilda planerade åtgärderna inte strider mot gemenskapslagstiftningen, och kan inte bortse från liknande åtgärder som godkänts tidigare. Kommissionen godkände 1998 ett stöd till den nationella branschorganisationen för konjak (Bureau National Interprofessionel du Cognac) för reklamåtgärder för en fyraårsperiod⁽⁵⁾.

Kommissionen frågar sig om inte anslagen till de nya reklamåtgärderna för konjak skulle kunna tolkas som en snedvridning av konkurrensen till nackdel för andra producenter av eau-de-vie i gemenskapen. Kommissionen kan sålunda inte godkänna detta stöd utan att i förväg ha fått höra de franska myndigheternas argument avseende den befintliga kopplingen mellan det stöd som redan godkänts och det som anmälts samt avseende de metoder som de planerar att vidta för att undvika snedvridning av konkurrensen gentemot andra producenter i gemenskapen.

⁽⁵⁾ Statligt stöd N 327/98. Skrivelse till Frankrike nr SG(98) D/6737 av den 4 augusti 1998.

«Par la présente, la Commission a l'honneur d'informer la France que, après avoir examiné les informations fournies par vos autorités sur l'aide citée en objet, elle a décidé d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE en ce qui concerne les mesures relatives au complément à l'aide nationale à l'amélioration de l'encépagement, à l'appui technique aux producteurs et à la promotion du cognac, ainsi que de ne pas soulever d'objection vis-à-vis de la mesure relative au complément à la prime d'arrachage.

I. PROCÉDURE

Par lettre du 3 février 1999, enregistrée le 8 février 1999, la représentation permanente de la France auprès de l'Union européenne a notifié à la Commission, au titre de l'article 88, paragraphe 3, du traité, les mesures citées en objet. Des renseignements complémentaires ont été envoyés par lettres du 6 mai 1999 et du 28 juillet 1999.

II. DESCRIPTION

La mesure envisagée poursuit la réorientation du vignoble charentais, utilisé actuellement pour la production de cognac, vers la production d'autres vins ("vins de pays"). Cette mesure est une conséquence de la crise que traverse le secteur, ayant pour effet une accumulation considérable des stocks.

Cette réorientation est axée sur quatre mesures destinées à promouvoir la production de vins qui répondent à la demande des consommateurs et à réduire les volumes de production du cognac.

1. Complément à l'aide nationale à l'amélioration de l'encépagement

L'objectif de l'aide est l'amélioration qualitative du vignoble. La mesure consiste à inciter les producteurs de cognac à se reconverter dans la production de vins de pays en encourageant l'utilisation de certains cépages⁽⁶⁾.

Le budget prévisionnel s'élève à 10 millions de francs français (1 524 000 euros) au moyen d'un versement complémentaire de 10 000 francs français/ha (1 524 euros) aux viticulteurs pouvant déjà bénéficier de l'aide nationale à l'amélioration de l'encépagement.

L'aide serait versée pour une année, les autorités françaises ayant informé que le caractère pluriannuel de celle-ci ne pourra être entériné qu'après évaluation de la mesure à l'issue de sa mise en place sur un an.

2. Appui technique aux producteurs

Il s'agit d'une mesure d'accompagnement par rapport à celle qui précède consistant à aider les viticulteurs à appréhender

⁽⁶⁾ Arriloba B, Cabernet franc N, Cabernet sauvignon N, Chardonnay B, Chasan B, Chenin B, Cot N, Gamay N à jus blanc, Merlot N et Sauvignon B.

différemment leur mode de production, au moyen d'un programme d'animation et de formation sur la reconversion du vignoble. Ce programme consisterait en l'animation de réunions d'information, en distributions de brochures et diffusion de conseils par des techniciens sur les méthodes de culture et de vinification. Le budget prévu s'élève à 5 millions de francs français (762 000 euros).

3. Promotion du cognac

Il s'agit de mesures destinées à enrayer la perte de débouchés du cognac par le biais d'actions promotionnelles en faveur de ce produit. Ces actions incluent l'organisation de foires et d'expositions, d'actions de relations publiques ainsi que de campagnes de publicité. Elles se dérouleront essentiellement dans des pays tiers et viseront notamment les continents asiatique et américain. Le budget prévu s'élève à 5 millions de francs français (762 000 euros) pour 1999.

4. Compléments à la prime d'arrachage

Il s'agit des mesures à caractère structurel visant à réduire les capacités de production de cognac de la région des Charentes. Dans un premier temps, les autorités françaises souhaitent le mettre en place pour une durée de trois ans.

Le budget total prévu s'élève à 17 millions de francs français (2 591 000 euros), dont:

- 10 millions de francs français (1 524 000 euros): complément national de 10 000 francs français (1 524 euros) à la prime d'abandon communautaire par hectare arraché aux viticulteurs qui s'engagent à renoncer à la quantité normalement vinifiée correspondante,
- 7 millions de francs français (1 067 000 euros): complément national de 10 000 francs français (1 524 euros) à la prime d'abandon communautaire par hectare arraché aux viticulteurs qui adoptent le régime de préretraité en renonçant à la production de cognac.

III. APPRÉCIATION

Selon l'article 87, paragraphe 1, du traité et sauf dérogations prévues par ce traité, sont incompatibles avec le marché commun dans la mesure où elles affectent les échanges entre États membres les aides accordées par les États ou au moyen de ressources d'État sous quelque forme que ce soit, qui faussent ou qui menacent de fausser la concurrence en favorisant certaines entreprises ou certaines productions.

L'article 76 du règlement (CEE) n° 822/87 du Conseil du 16 mars 1987 portant organisation commune du marché vitivinicole⁽⁷⁾ prévoit pour sa part que, sous réserve des dispositions contraires de ce règlement, les articles 87, 88 et 89 du traité sont applicables à la production et au commerce des produits viticoles.

⁽⁷⁾ JO L 84 du 27.3.1987.

Les sommes allouées aux viticulteurs charentais supposent un avantage qui est conféré à ces producteurs, avantage duquel d'autres productions ne peuvent pas bénéficier. Il s'agit donc d'une mesure qui relève de l'article 87, paragraphe 1, du traité.

L'article 87, paragraphe 3, point c), prévoit que peuvent être considérées comme compatibles avec le marché commun les aides destinées à faciliter le développement de certaines activités ou de certaines régions économiques quand elles n'altèrent pas les conditions des échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun.

Pour pouvoir bénéficier de la dérogation visée à l'article 87 précité, il doit donc s'agir d'un développement du secteur en question.

Analyse des mesures envisagées

1. Complément à l'aide nationale à l'amélioration de l'encépagement

L'article 14 du règlement (CEE) n° 822/87 du Conseil, tel que modifié par le règlement (CEE) n° 2253/88⁽⁸⁾, prévoit que toute aide nationale pour lesdites plantations est interdite depuis le 1er septembre 1988, à l'exception de celles répondant à des critères qui devront notamment permettre d'atteindre l'objectif de la diminution de la quantité de la production ou de l'amélioration qualitative sans entraîner d'augmentation de la production. De ce fait, l'article 3 dudit règlement prévoit que seulement seront admises les variétés de vignes étant amélioratrices et n'ayant pas une productivité élevée dans le terroir concerné.

Les autorités françaises ont communiqué à la Commission les variétés qui seront plantées dans la région des Charentes à la place des vignes actuelles. Toutes ces variétés répondent, en principe, aux caractéristiques exigées par la réglementation communautaire.

L'article 5 du règlement (CEE) n° 2741/89 de la Commission⁽⁹⁾ prévoit que le montant de l'aide attribuée par hectare de vigne plantée ne peut dépasser 30 % des coûts réels d'arrachage et de plantation. Les coûts à prendre en considération pour l'attribution de l'aide peuvent être déterminés de façon forfaitaire dans chaque région, notamment en fonction des caractéristiques géomorphologiques.

À ce jour, l'aide nationale à l'amélioration de l'encépagement en France pour la région concernée est fixée à:

- 24 000 francs français/ha pour un viticulteur apportant la totalité de sa production à un groupement de producteurs de commercialisation ou à des caves coopératives adhérentes à des groupements de producteurs de commercialisation. Le complément de l'aide porterait à 34 000 francs français/ha le total de l'aide,
- 22 000 francs français/ha pour un viticulteur "apporteur" partiel à une cave coopérative adhérente d'un groupement de producteurs reconnu en tant que groupement de commercialisation ou "apporteur" partiel à un groupement de producteurs reconnu en tant que groupement de commercialisation ou adhérent d'un groupement associatif

de producteurs ou d'une association de restructuration du vignoble. Le complément de l'aide porterait à 32 000 francs français/ha le total de l'aide,

- 10 000 francs français/ha dans toute autre situation. Le complément de l'aide porterait à 20 000 francs français/ha le total de l'aide.

Selon les autorités françaises, qui se basent sur une estimation des services techniques de la région Poitou-Charentes transmise à la Commission, les coûts réels d'arrachage et replantation de vignobles dans cette région s'élèvent, en moyenne, à 129 000 francs français/ha. Cette estimation prend pour hypothèse des valeurs moyennes d'arrachage calculées à partir de vignes plantées en 2 m et 3 m avec un coût de main-d'œuvre de 60 francs français/heure et un coût de traction de 85 francs français/heure.

Il résulte de ces informations que le montant total de l'aide ne dépassera pas le plafond de 30 % prévu par la législation communautaire.

Or, le nouveau règlement (CE) n° 1493/1999 du Conseil du 17 mai 1999 portant organisation commune de marché vitivinicole⁽¹⁰⁾, qui est entré en vigueur le 21 juillet 1999 et qui sera applicable à partir du 1er août 2000, contient à ses chapitres II et III, respectivement, des dispositions concernant l'abandon de superficies viticoles et la restructuration et la reconversion dans le secteur. Puisque le programme présenté par les autorités françaises cherche une solution pour le long terme au problème de la production viticole dans la région des Charentes, les mesures envisagées doivent prendre en compte les nouvelles orientations de cette organisation commune de marché.

Le règlement (CE) n° 1493/1999 institue, selon l'article 11, un régime de restructuration et de reconversion de vignobles ayant pour objectif d'adapter la production à la demande du marché. L'article 15, point c), prévoit notamment l'introduction, dans les modalités d'application qui devront être adoptées par la Commission, de dispositions visant à empêcher une augmentation du potentiel de production consécutive à l'application des mesures de reconversion. Il résulte des informations envoyées que la reconversion implique la production des nouveaux vins de pays et, donc, une augmentation de celle-ci prise dans sa globalité. En outre, l'article 2, paragraphe 1, de ce même règlement prévoit que la plantation de vignes avec des variétés classées en tant que variétés à raisin de cuve est interdite jusqu'à 31 juillet 2010. Il faut conclure de cela que l'un des objectifs du législateur en rédigeant la nouvelle organisation commune de marché était celui d'empêcher l'augmentation de la production viticole.

D'après les autorités françaises, le supplément de production en vin de pays engendré par la reconversion variétale (1 à 1,5 million d'hectolitres) devrait être absorbé par le marché des vins de pays qui serait en progression continue en France depuis 1988. Pourtant, d'autres informations provenant aussi de la France⁽¹¹⁾ font état d'une situation moins optimiste en ce qui concerne la vente des vins de pays. Ainsi, s'il est vrai que, sur la période 1994-1998, les vins de pays ont enregistré une hausse de 9 % de leur commercialisation, on enregistre, sur les deux dernières années, un tassement des ventes.

⁽⁸⁾ JO L 198 du 26.7.1988, p. 35.

⁽⁹⁾ JO L 264 du 12.9.1989.

⁽¹⁰⁾ JO L 179 du 14.7.1999.

⁽¹¹⁾ Rapport de l'Office national interprofessionnel des vins (Onivins) n° 65 du 7.7.1999.

Tout en admettant que la reconversion variétale du vignoble charentais présente l'avantage de réduire la production de vin sans débouché, la Commission considère que l'augmentation de la production des vins de pays en France en résultant s'écarte des principes contenus dans la nouvelle organisation commune de marché vitivinicole et est de nature à créer des distorsions de concurrence sur un marché viticole qui ne présenterait pas des signes de croissance.

En effet, il y a lieu de prendre en considération le fait que les vins résultant de la reconversion de ce vignoble iraient sur le marché normal du vin, tandis qu'actuellement ils ont, par définition, d'autres destinations en dehors de ce marché. De ce fait, la reconversion généralisée de ce vignoble risque fort de déplacer le problème vers d'autres marchés différents puisque, globalement, elle amènerait à une augmentation nette de la production de vins mis sur le marché, ce qui va à l'encontre des objectifs de la nouvelle organisation commune de marché.

Dans ces conditions et en l'absence de dispositions de la part des autorités françaises visant à adapter la mesure aux nouvelles exigences dans le secteur en prévoyant, notamment, que la reconversion du vignoble charentais soit accompagnée d'une réduction substantielle des surfaces de production et des rendements, la Commission émet des doutes quant à la compatibilité de ladite mesure avec les nouvelles exigences au niveau communautaire.

2. Appui technique aux producteurs

La mesure en question est assimilable à une aide à la formation des agriculteurs visant à améliorer leurs qualifications techniques. Cette aide est susceptible de contribuer à un développement du secteur viticole sans affecter les conditions des échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun. Il s'agit, en effet, d'une aide à caractère purement technique. Pourtant, étant donné que cette mesure est une mesure d'accompagnement par rapport à celle qui précède, la Commission ne pourra se prononcer sur celle-ci que lorsque l'autre ne sera approuvée.

3. Promotion du cognac

L'encadrement communautaire des aides nationales à la publicité des produits agricoles et de certains produits ne relevant pas de l'annexe I du traité mais à l'exclusion des produits de la pêche⁽¹²⁾ affecte les actions qui, en utilisant comme instruments les médias (presse, radio, télévision et affichage), sont destinées à inciter le consommateur à l'achat du produit en cause. Sont exclues de l'encadrement les actions génériques telles que l'organisation des foires, les actions de relations publiques et autres.

Les mesures envisagées par les autorités françaises comprennent les deux types d'actions. En ce qui concerne la publicité, la France s'est engagée à faire respecter les critères négatifs de l'encadrement. En ce qui concerne les critères positifs, la mesure répond au cas signalé au point 3.1 de l'encadrement concernant les productions agricoles excédentaires.

⁽¹²⁾ JO C 302 du 12.11.1978.

Tout en constatant que les actions envisagées, prises isolément, respectent l'encadrement communautaire, la Commission ne peut pas faire abstraction des mesures similaires autorisées par le passé. La Commission a en effet autorisé, en 1998, une aide en faveur, entre autres, du Bureau national interprofessionnel du cognac pour des actions de promotion prévues pour une période de quatre ans⁽¹³⁾.

La Commission se demande si la nouvelle enveloppe destinée aux actions promotionnelles en faveur du cognac ne pourrait se traduire par une distorsion cumulée de la concurrence en détriment d'autres producteurs communautaires d'eaux-de-vie.

La Commission n'est donc pas en mesure d'autoriser cette aide sans avoir eu, au préalable, à entendre les arguments des autorités françaises concernant la relation existante entre l'aide déjà autorisée et celle notifiée, et les démarches qu'elles envisagent d'entreprendre afin d'éviter des distorsions excessives de concurrence vis-à-vis d'autres producteurs communautaires.

4. Compléments à la prime d'arrachage

Le règlement (CEE) n° 1442/88 du Conseil du 24 mai 1988 relatif à l'octroi, pour les campagnes viticoles 1988/1989 à 1995/1996, de primes d'abandon définitif de superficies viticoles⁽¹⁴⁾, prévoit à son article 19 que ledit règlement ne fait pas obstacle à l'octroi d'aides prévues par les réglementations nationales destinées à atteindre des objectifs analogues à ceux qui sont poursuivis par ce règlement. L'octroi de ces aides est subordonné à leur examen au titre des articles 87 à 89 du traité.

Le complément d'aide envisagé tombe sous le champ d'application de cet article.

La pratique de la Commission autorise des aides pour l'abandon des capacités de production de jusqu'à 100 % des coûts liés à l'abandon définitif des capacités lorsque les conditions suivantes sont respectées:

- l'aide doit être dans l'intérêt général du secteur concerné,
- il doit y avoir une contrepartie de la part du bénéficiaire,
- il doit être exclu qu'il s'agisse d'une aide au sauvetage et à la restructuration,
- toute surcompensation des pertes de valeur du capital et des pertes résultant des revenus futurs prévus doit être exclue.

Les autorités françaises justifient le respect de ces conditions de la manière suivante:

- la mesure revêt un intérêt général puisqu'elle cherche à réduire la production dans un secteur (celui du cognac) très excédentaire,

⁽¹³⁾ Aide d'État n° N 327/98. Lettre à la France n° SG(98) D/6737 du 4.8.1998.

⁽¹⁴⁾ JO L 132 du 28.5.1988. Ce règlement est applicable jusqu'au 31 juillet 2000, tel qu'établi dans le paquet-prix 1998/1999.

- le renoncement à la quantité normalement vinifiée correspondante pour tout hectare arraché s'assimile à une contrepartie de la part du bénéficiaire,
- les modalités de ce complément excluent le caractère d'aide au sauvetage et à la restructuration,
- la prime d'abandon communautaire s'élève en moyenne à 60 000 francs français/ha. Le complément de 10 000 francs français/ha a pour vocation d'inciter les viticulteurs à arracher. Les coûts d'arrachage relativement élevés dans cette région induisent une certaine réticence de la part des viticulteurs à bénéficier de cette mesure communautaire. Le complément prévu n'implique par conséquent en aucun cas une surcompensation des pertes de valeur du capital et des pertes résultant des revenus futurs prévus.

La Commission considère, en effet, que la mesure en question remplit les conditions mentionnées ci-dessus.

En ce qui concerne le niveau des aides, l'expérience démontre que le montant actuel de la prime communautaire n'est pas suffisant pour inciter les viticulteurs de cette zone à abandonner leur production.

L'idée générale qui sert de support au règlement (CE) n° 1442/88 du Conseil est celle de l'intérêt que revêt toute mesure destinée à réduire la production viticole dans la Communauté. Cela contribue à son tour à réduire les dépenses communautaires (telles que celle liées à la distillation) dans un secteur très excédentaire. Cette idée se manifeste clairement, entre autres, dans les troisième et cinquième considérants dudit règlement:

“considérant qu'il convient d'encourager l'abandon des superficies viticoles par l'octroi de primes (. . .);”

“considérant qu'une réduction du nombre des exploitations viticoles permet de limiter la dispersion de l'offre sur le marché et de simplifier la gestion de celui-ci; qu'il est donc opportun de prévoir une incitation supplémentaire pour les exploitants qui abandonnent la totalité de leur superficie viticole.”

Sur la base de ce qui précède, la Commission considère qu'une augmentation de la prime de 16,7 % en moyenne, telle qu'envisagée par les autorités françaises, est de nature à répondre aux objectifs du règlement, tout en étant susceptible de contri-

buer à un assainissement, et donc à un développement, du secteur viticole sans affecter les conditions des échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun. La mesure est donc compatible avec l'article 87, point c), du traité.

IV. CONCLUSION

La Commission ne soulève pas d'objection quant à la compatibilité avec les articles 87 à 98 du traité de la mesure relative au complément à la prime d'arrachage.

La Commission, après avoir examiné les informations fournies par les autorités françaises sur l'aide en objet, a décidé d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE en ce qui concerne les mesures relatives au complément à l'aide nationale à l'amélioration de l'encépagement et à l'appui technique aux producteurs ainsi qu'à celle relative à la promotion du cognac.

La Commission, pour les raisons exposées plus haut, n'est pas en mesure de se prononcer à ce stade sur la compatibilité de ces trois mesures, au regard de l'article 87 du traité, de l'aide notifiée par la France.

Compte tenu des considérations qui précèdent, la Commission invite la France, dans le cadre de la procédure de l'article 88, paragraphe 2, du traité CE, à présenter ses observations et à fournir toute information utile pour l'évaluation des mesures dans un délai d'un mois à compter de la date de réception de la présente lettre. Elle invite vos autorités à transmettre immédiatement une copie de cette lettre aux bénéficiaires potentiels de l'aide.

La Commission rappelle à la France l'effet suspensif de l'article précité et attire son attention sur la lettre à tous les États membres du 22 février 1995, dans laquelle il est précisé que toute aide octroyée illégalement pourra faire l'objet d'une récupération auprès de son bénéficiaire et/ou d'un refus d'imputer au budget du Fonds européen d'orientation et de garantie agricole la dépense relative aux mesures nationales qui affectent directement des mesures communautaires, selon les dispositions du droit national et en incluant un intérêt calculé sur la base du taux de référence utilisé pour le calcul de l'équivalent-subvention dans le cadre des aides régionales, qui court à partir de la date à laquelle l'aide a été mise à la disposition des bénéficiaires jusqu'à sa récupération effective.»

STATLIGT STÖD

Uppmaning enligt artikel 88.2 i EG-fördraget att inkomma med synpunkter på stöd C 72/99 (ex NN 149/98) Sverige – Stöd till Nya Holmlunds Livs AB

(1999/C 359/06)

Genom den skrivelse, daterad den 25 oktober 1999, som återges på det giltiga språket på de sidor som följer på denna sammanfattning, underrättade kommissionen Sverige om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende ovannämnda åtgärd.

Berörda parter kan inom en månad från dagen för offentliggörandet av denna sammanfattning och den därpå följande skrivelsen inkomma med sina synpunkter. Synpunkterna skall sändas till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för jordbruk
Direktoratet för jordbruksekonomisk lagstiftning
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel
Fax (32-2) 296 21 51

Synpunkterna kommer att meddelas Sverige. Den tredje part som inkommer med synpunkter kan skriftligen begära konfidentiell behandling av sin identitet, med angivande av skälen för begäran.

Kommissionen informerades om ovannämnda stöd genom ett klagomål daterat den 17 mars 1997. I detta klagomål anges ett antal åtgärder som enligt den klagande skulle ha inneburit att statligt stöd beviljats företaget Nya Holmlunds Livs AB (nedan kallat Holmlunds), som är ett charkuteriföretag i Skellefteå. Enligt klagomålet skulle stödet ha förmedlats av Fastighets AB Polaris (nedan kallat Polaris), ett fastighetsbolag som är helägt av Skellefteå kommun.

Mot bakgrund av klagomålet, vissa tidningsartiklar samt de uppgifter som de svenska myndigheterna lämnat i skrivelser av den 6 januari och 25 september 1998 kan slutsatsen dras att följande åtgärder som kan ha inneburit statligt stöd vidtogs under åren 1995–1997:

- Hyresbetalningar enligt ett avtal mellan Polaris och Holmlunds rörande den charkuterifabrik där Holmlunds bedrev sin verksamhet fram till 1997. Den överenskomna hyran utgjorde en viss andel av Holmlunds omsättning.
- En *sale and lease back*-transaktion som omfattade två uppsättningar avtal och som innebar att Polaris köpte Holmlunds materiella och immateriella tillgångar för att sedan leasa dem till Holmlunds.
- Polaris uppförande av en ny charkuterifabrik åt Holmlunds och det hyresavtal som tecknades för denna fabrik.
- Holmlunds återköp av tillgångarna från Polaris enligt ett avtal från 1997 i samband med överföringen av Holmlunds aktier till en ny ägare.

Det bör noteras att det finns starka belägg för att Holmlunds hade ekonomiska problem under hela den period då ovannämnda åtgärder vidtogs. Det bör också påpekas att de uppgifter som lämnats av de svenska myndigheterna inte anger

exakt vid vilka tidpunkter och i vilken ordning som olika åtgärder vidtogs.

Bedömning av åtgärden

En utvärdering av Polaris åtgärder utifrån den marknadsekonomiska investeringsprincipen ger starkt stöd för misstanken att Holmlunds har beviljats statligt stöd, särskilt med tanke på Holmlunds ekonomiska problem under denna period.

Det stöd som kan kopplas till de fyra åtgärder som anges ovan verkar vara av typen driftsstöd; detta med tanke på den förmånliga hyresnivån för den gamla och den nya fabriken i Polaris ägo, liksom de förmånliga leasingavgifterna i samband med *sale and lease back*-transaktionen med tillgångarna. Det bör påpekas att den svenska diskonterings- och referensräntan vid denna tidpunkt var relativt sett mycket hög (som mest 11,37 % år 1995), ett faktum som måste beaktas vid bedömningen av åtgärderna.

När det gäller hyresavtalen betvivlar kommissionen också att det är förenligt med den marknadsekonomiska investeringsprincipen att grunda hyran på omsättningen när den hyresgäst som skall betala hyran är ett företag med ekonomiska problem.

Den fjärde åtgärden – Holmlunds återköp av tillgångarna – verkar vara mycket ofördelaktig för Polaris del.

Det är inte möjligt att på grundval av de uppgifter som hittills erhållits exakt fastställa stödbeloppets storlek. Vissa variabler, till exempel rörande avskrivningar, är fortfarande okända. Stödbeloppet beror också delvis på hur allvarligt Holmlunds ekonomiska läge var vid tidpunkten i fråga, något som ännu inte kunnat fastställas.

Det står klart att åtgärderna varken är förenliga med de nuvarande eller med de gamla bestämmelserna om jordbruksföretag i ekonomiska svårigheter. De nu gällande bestämmelserna anges i Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (EGT C 283, 19.9.1997, s. 2) medan de tidigare bestämmelserna byggde på kommissionens praxis. I den mån åtgärderna kan likställas med driftsstöd skall de därför anses vara oförenliga med den gemensamma marknaden och betraktas som en överträdelse av den gemensamma organisationen av marknaden i fråga.

"Kommissionen önskar genom denna skrivelse informera Sverige om att den, efter att ha granskat de upplysningar som tillhandahållits av Era myndigheter angående åtgärderna i fråga, har beslutat att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget.

1. FÖRFARANDE

1. I ett klagomål daterat den 17 mars 1997 som inkom till GD IV den 21 mars 1997 uppmärksammades kommissionen på att statligt stöd eventuellt hade beviljats Nya Holmlunds Livs AB (nedan kallat Holmlunds), ett charkuteriföretag som är verksamt i Skellefteå kommun.
2. Eftersom klagomålet till stor del rörde bearbetning av sådana produkter som förtecknas i bilaga I till EG-fördraget vidarebefordrades akten till GD VI, dit den ankom den 25 juni 1997. Klagomålet registrerades av generalsekretariatet den 7 juli 1997 som klagomål nr 97/4513.
3. Enligt vad som hävdas i klagomålet har ett årligt stöd på 5 miljoner kronor i form av hyra för lokaler och maskiner betalats ut av Skellefteå kommun via bolaget Fastighets AB Polaris (nedan kallat Polaris) till Holmlunds. Det hävdas vidare i klagomålet att Polaris har låtit uppföra en ny fabrik åt Holmlunds och att kommunen har gett stora bidrag till Holmlunds marknadsföring. Artiklar från olika lokaltidningar om det påstådda stödet har bifogats klagomålet.
4. Kommissionens berörda avdelningar skickade den 2 oktober 1997 en inledande skrivelse till de svenska myndigheterna med en begäran om information rörande förekomsten och typen av det stöd som avsågs i klagomålet. Syftet med denna skrivelse var att göra det möjligt för kommissionen att undersöka stödet – i den mån det verkligen rör sig om stöd – i enlighet med artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget.
5. Kommissionen beviljade senare en förlängning av tidsfristen med två veckor till den 2 december 1997 ⁽¹⁾.
6. De svenska myndigheterna svarade först genom en skrivelse från Sveriges ständiga representation daterad den 6 januari 1998. Det framgår av denna skrivelse att svaret skrivits i samarbete med Skellefteå kommun och med beaktande av den svenska kommunallagen (1991:900), som innehåller en uppräkningslista av de ansvarsområden som faller på den lokala och regionala förvaltningen

(kommuner och länsstyrelser). Åtgärder för att främja näringslivet är till exempel ett kommunalt ansvarsområde.

7. Skrivelsen innehåller en kort beskrivning av de åtgärder som det kommunala fastighetsbolaget Polaris har vidtagit gentemot Holmlunds – det vill säga det företag som påstås ha tagit emot statligt stöd. Detaljerade uppgifter lämnas också om själva fastighetsbolaget och om den inspektion på Holmlunds anläggning som utförts av en tjänsteman från Livsmedelsverket.
8. De uppgifter som lämnades var dock inte tillräckliga för att kommissionen skulle kunna avgöra om statligt stöd hade beviljats eller ej. En andra skrivelse av den 11 juni 1998 sändes därför till de svenska myndigheterna med en begäran om kompletterande uppgifter.
9. De svenska svaren lämnades genom en skrivelse från landets ständiga representation, daterad den 25 september 1998, som inkom till kommissionen den 29 september 1998. Mot bakgrund av dessa svar beslutades att ärendet skulle registreras som ett icke anmält stöd med nummer NN 149/98.

2. DETALJERAD BESKRIVNING AV ÅTGÄRDERNA

Berörda offentliga myndigheter och företag

10. Det påstådda stödet härrör från Skellefteå kommun. Som nämnts ovan skulle stöd ha utgått till bearbetningsföretaget Holmlunds via det kommunala fastighetsbolaget Polaris. Detta bolag ägs helt och hållet av det kommunala förvaltningsbolaget Skellefteå Stadshus AB, som i sin tur är helägt av Skellefteå kommun.

Polaris

11. Det kommunala fastighetsbolaget Polaris grundades 1964 och hyr för närvarande ut lokaler till ungefär 200 kunder, vilka i huvudsak utgörs av privata företag. Det framgår av § 2 i Polaris bolagsordning att företagets verksamhet går ut på att bygga, äga och förvalta industri-, lager- och kontorslokaler i Skellefteå kommun samt att äga och förvalta fast och lös egendom. I § 3 föreskrivs vidare att det övergripande syftet med företagets verksamhet skall vara att fungera som ett instrument inom kommunens näringslivspolitik när det gäller att utveckla handel och industri och att tillhandahålla lokaler inom kommunen.
12. Polaris verksamhet beskrivs ytterligare i årsredovisningen från 1996 (som bifogats det första svaret från de svenska myndigheterna), där det framgår att Polaris skall vara Skellefteå kommuns organ för att lokalisera ny verksamhet och utveckla befintlig verksamhet i syfte att skapa fler arbetstillfällen i kommunen. Det anges vidare att Polaris skall vara kommunstyrelsens redskap i samband med omstrukturering av näringslivet och rekonstruktioner av företag. Enligt denna årsredovisning har Polaris också ett krav på sig att förränta investerat kapital och att vara oberoende av kommunala subventioner.

⁽¹⁾ Notering i akten gjord den 21 november 1997.

Holmlunds

13. Nya Holmlunds Livs AB bildades enligt uppgift år 1994 genom en sammanslagning av två företag. Vid tidpunkten för klagomålet (daterat den 17 mars 1997) hade Holmlunds – som då var i färd med att påbörja verksamheten i den nya fabrik som det hänvisas till i klagomålet – hyrt en charkuterifabrik i Skellefteå från Polaris sedan början av 1995. Denna fabrik byggdes någon gång under fyrtio-talet. Enligt de nyhetsartiklar från lokalpressen som den klagande bifogat karaktäriseras köttberedningsindustrin i Skellefteå med omnejd av hård konkurrens.
14. Enligt de upplysningar som har nått kommissionen ägdes Holmlunds av privatpersoner, utan inslag av offentligt ägande.
15. Dessa uppgifter om Holmlunds grundar sig på en artikel från en lokaltidning som bifogats klagomålet ⁽²⁾.
16. Enligt denna artikel förklarades Holmlunds i konkurs 1995 men ombildades några månader senare. Uppgifterna om konkursbeslutet 1995 återfinns också i klagomålet och bekräftas dessutom i en artikel i *Land*, en svensk jordbrukstidning som utkommer en gång i veckan ⁽³⁾. De svenska myndigheterna har dock inte lämnat några uppgifter om denna konkurs. De ombeds härmed att inkomma med klargöranden på denna punkt.
17. Uppgifterna om när Holmlunds startade sin verksamhet i Skellefteå i de lokaler som hyrdes från Polaris går dessutom isär. Enligt tidningsartikeln liksom en rapport från Livsmedelsverket skedde detta 1995, medan de svenska myndigheterna i sitt första svar (av den 6 januari 1998) i stället hävdar att det var 1994. De ombeds därför att inkomma med klargöranden även på denna punkt.

Åtgärder som vidtagits gentemot Holmlunds

18. På grundval av uppgifterna i klagomålet och den bifogade tidningsartikeln liksom svaren från de svenska myndigheterna verkar det som om Polaris vidtagit följande med varandra förbundna åtgärder gentemot Holmlunds:
 - Polaris sale och lease back av Holmlunds tillgångar (ett av avtalen är daterat den 30 juni 1995, övriga framgår ej).
 - Polaris lät uppföra en ny fabrik och tecknade sedan ett hyresavtal med Holmlunds för denna fabrik. Holmlunds tog lokalen i bruk i mars/april 1997 (enligt uppgift påbörjades byggnadsarbetena i juni 1996).
 - Polaris försäljning av ovannämnda tillgångar till Holmlunds och den därmed sammanhängande överlåtelsen av aktierna i Holmlunds till en ny ägare (1997).

I övrigt verkar klagomålet handla om följande frågor:

- Möjligt stöd kopplat till hyresnivån för den gamla fabriken.
 - Påstått stöd från kommunen för att täcka Holmlunds marknadsföringskostnader.
19. Alla uppgifter som kommissionen tagit del av tyder på att Holmlunds, under hela den tid då åtgärderna sägs ha vidtagits, var ett företag i ekonomiska svårigheter enligt definitionen i Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter ⁽⁴⁾.
 20. Ytterligare uppgifter har lämnats av de svenska myndigheterna, särskilt när det gäller sale and lease back-transaktionen, Polaris investering i en ny fabrik samt Holmlunds återköp av tillgångarna.

Sale and lease back-transaktionen mellan Polaris och Holmlunds

21. I samband med de problem som Holmlunds drabbades av under första halvan av 1995 verkar en sale and lease back-transaktion ha genomförts under sommaren 1995. Denna affär innebar att Polaris köpte vissa eller alla materiella och immateriella tillgångar från Holmlunds och sedan leasade dessa tillgångar till samma företag.
22. Sale and lease back-transaktionen byggde på fyra avtal som undertecknats av Polaris och Holmlunds. Kopior av dessa har tillhandahållits av de svenska myndigheterna:
 - Ett avtal om köp av maskiner.
 - Ett leasingavtal om nämnda maskiner.
 - Ett avtal om överlåtelse av vissa immateriella tillgångar kopplade till företagets namn (särskilt Holmlunds varumärke och de recept som används i verksamheten).
 - Ett nyttjanderättsavtal för ovannämnda immateriella tillgångar.
23. Enligt köpeavtalet (daterat den 30 juni 1995) sålde Holmlunds alla sina maskiner till Polaris för 8,125 miljoner kronor (6,5 miljoner kronor plus 25 % moms) ⁽⁵⁾. I avtalet föreskrevs att maskinerna skulle överlätas den 3 juli 1995.
24. Leasingavtalet rörde maskiner och utrustning, specificerade i en bilaga till avtalet, till ett värde av 6,5 miljoner kronor, vilket motsvarar den ursprungliga anskaffningskostnaden. Leasingperioden var på 120 månader från och med den 3 juli 1995 (överlåtelsedagen).
25. Leasingavgiften baserades på stiborräntan (90 dagar) + 2,1 % samt på den ursprungliga anskaffningskostnaden för leasingobjektet exklusive moms. Vid denna tidpunkt (3 juli 1995) låg stiborräntan (90 dagar) på 9,3 %.

⁽⁴⁾ EGT C 283, 19.9.1997, s. 2.

⁽⁵⁾ Det framgår av första avdelningen 7 kap. i den svenska lagen (1994:200) om mervärdesskatt att den grundläggande momssatsen är 25 %. Lagtexten återfinns på Internet på adressen <http://rixlex.riksdagen.se>

⁽²⁾ *Norra Västerbotten* av den 11 februari 1997.

⁽³⁾ *Land* av den 21 februari 1997.

26. På grundval av detta skulle Holmlunds en gång per kvartal under tio års tid betala en leasingavgift på 262 488 kronor exklusive moms. Leasingobjektets restvärde efter denna 120-månadersperiod fastställdes i avtalet till 5 %.
27. Det framgår av kopian av leasingavtalet för maskinerna att parterna har använt sig av ett standardavtal som kompletterats med de särskilda bestämmelser och villkor som anges ovan ⁽⁶⁾. Enligt avtalet var det Holmlunds skyldighet att stå för försäkringar mot de risker som hörde samman med leasingobjektet.
28. Köpesumman för de immateriella tillgångar som Polaris förvärvat (Holmlunds varumärke och recept) var 5 miljoner kronor. Den ersättning som Holmlunds skulle betala för nyttjanderätten till dessa immateriella tillgångar var 600 000 kronor per år. Enligt avtalet hade Holmlunds rätt att återköpa företagsnamnet för 5 miljoner kronor under perioden 1 januari 1997–31 december 2001.
29. Ett återkommande problem beträffande den information som kommissionen erhållit i detta fall är att uppgifterna om när de olika åtgärderna vidtagits är otillräckliga och till och med motstridiga.
30. När det gäller sale and lease back-transaktionen är till exempel kopian av köpeavtalet för maskinerna daterad den 30 juni 1995. I båda svaren från Sverige hävdas det dock att denna affär gjordes för att skydda Polaris investering i den nya fabriken, trots att beslutet om denna fabrik verkar ha fattats 1996 och byggnadsarbetena påbörjats samma år. Kopiorna av avtalen om immateriella tillgångar är däremot inte alls daterade.
31. Den artikel i lokaltidningen och den artikel i Land som nämns ovan innehåller uppgifter som tyder på att det genomfördes två separata sale and lease back-transaktioner. De svenska myndigheterna ombeds att inkomma med klargöranden på den här punkten. Om det förhåller sig så att en andra sale and lease back-transaktion verkligen genomfördes ombeds de redovisa alla detaljer i den affären.
32. Det framgår dock uttryckligen av det första svenska svaret från den 6 januari 1998 att Polaris köpte Holmlunds alla immateriella tillgångar och anläggningstillgångar för att skydda den nya investeringen. Ordalydelsen i svaret visar också tydligt att denna åtgärd från Polaris sida ägde rum i december 1996 eller senare.
- Beslutet att uppföra en ny charkuterifabrik och det därtill kopplade hyresavtalet*
33. Polaris beslut under första halvan av 1996 att uppföra en ny charkuterifabrik åt Holmlunds motiverades delvis av en inspektion från Livsmedelsverket som visade att fabriken inte uppfyllde kraven i tillämplig gemenskapslagstiftning. Enligt den inspektionsrapport (av den 13 december 1995) som utarbetats av en tjänsteman vid denna myndighet skulle fabriken till stora delar behöva byggas om för att dessa krav skulle kunna uppfyllas; det andra alternativet var att bygga en helt ny fabrik.
34. Enligt det svenska svaret av den 25 september 1998 var den totala investeringskostnaden 38 193 310 kronor, vilket motsvarade byggandet av nya produktionslokaler med dithörande kylanläggningar. Till detta kom kostnaderna för tomträttsavgäld för den kommunala mark där den nya fabriken hade uppförts.
35. Det framgår tydligt av skriftväxlingen med de svenska myndigheterna att Polaris inte hade någon avtalsmässig skyldighet att genomföra detta projekt på Holmlunds vägnar. Det framgår till och med av hyresavtalet mellan Polaris och Holmlunds att hyresgästen skall stå för alla oförutsedda kostnader som hyresvärden drabbas av genom regeringens eller myndigheters beslut.
36. Enligt den information som de svenska myndigheterna har lämnat till kommissionen påverkades Polaris beslut att uppföra en ny fabrik delvis av branschorganisationernas åsikt, att Sveriges anslutning till Europeiska unionen skulle leda till att en del charkuteriföretag tvingades lägga ned verksamheten, vilket skulle öka marknadspotentialen för resten av företagen. Polaris hävdar därför att investeringsbeslutet grundades på den marknadsinformation som då fanns att tillgå.
37. De svenska myndigheterna har lämnat information i form av ett bestyrkt utdrag ur Polaris styrelseprotokoll av den 16 april 1996 rörande beslutet att uppföra en ny fabrik. Vid detta styrelsesammanträde presenterade den verkställande direktören en ekonomisk kalkyl för uppförandet av en ny fabrik som skulle vara utformad enligt tillämplig gemenskapslagstiftning. Enligt protokollet krävdes det att Holmlunds omsättning skulle öka till 50 miljoner kronor för att projektet skulle gå ihop. Det framgår inte av protokollet vid vilken tidpunkt denna ökning skulle ha uppnåtts.
38. I protokollet anges också att styrelsen på grundval av denna presentation gav VD i uppdrag att begära in anbud för uppförandet av den nya fabriken och förhandla fram ett hyresavtal med Holmlunds där hyran skulle baseras på en andel av omsättningen. Han skulle dessutom förhandla med kommunen om ett tomträttsavtal. Om nödvändiga avtal och anbud förelåg skulle styrelsen besluta om projektets genomförande vid sitt nästa sammanträde den 23 maj 1996.
39. Uppgifterna i styrelseprotokollet om den nödvändiga omsättningen (50 miljoner kronor) stämmer överens med den mer detaljerade resultat kalkyl för Holmlunds verksamhet (daterad den 18 juni 1996) som de svenska myndigheterna har tillhandahållit. Det framgår visserligen inte av själva kalkylen vem som har gjort den, men i det första svenska svaret från den 6 januari 1998 antyds det att den utförts av Holmlunds.

⁽⁶⁾ I avtalet hänvisas till bifogade "allmänna villkor".

40. Enligt denna detaljerade kalkyl skulle Holmlunds omsättning 1998 uppgå till 51 616 000 kronor⁽⁷⁾. Enligt de svenska myndigheterna motsvarade den avtalade hyran 5 % av omsättningen. På grundval av detta skulle den förväntade avkastningen bli 7 % på det kapital som investerats i den inledande fasen (dvs. 1998). Den detaljerade kalkylen visar också att omsättningen skulle öka till 89 600 000 kronor om alla åtgärder gav fullt resultat. De svenska myndigheterna hävdar att när denna nivå väl uppnåtts skulle Holmlunds erlagga en årlig hyra på 4,5 miljoner kronor, vilket motsvarade 13 % av investeringen i den nya fabriken. Enligt de svenska myndigheterna skulle avkastningen på investerat kapital ligga på mellan 7 och 13 %.
41. Med tanke på att den detaljerade kalkylen är från juni 1996 är det möjligt att den gjordes först efter det att beslutet om att bygga fabriken hade fattats, om man betänker att den faktiska överenskommelsen verkar ha gjorts vid styrelsesammanträdet i februari 1996.
42. Det framgår dock av kopian av hyresavtalet mellan Polaris och Holmlunds för den nya anläggningen att hyran skall vara 1/12 (8,3 %) av den beräknade omsättningen, inte 5 % som anges i de svenska myndigheternas svar från den 25 september 1998.
43. I artikeln i tidningen *Land* från den 21 februari 1997 hävdade den tillförordnade verkställande direktören för Holmlunds att hyran för den nya anläggningen skulle fastställas till 5 % av omsättningen. Enligt denna artikel skall han också ha sagt att omsättningen var omkring 30 miljoner kronor vid denna tidpunkt.
44. Det verkar stå klart att Polaris ingick en överenskommelse med Holmlunds om uppförande av en ny charkuterifabrik, något som också har bekräftats av de svenska myndigheterna. Beträffande datumet för denna uppgörelse finns det uppgifter som tyder på att den godkändes av Polaris styrelse vid ett möte våren 1996.
45. Mot bakgrund av att de svenska myndigheterna försäkrat att sale and lease back-transaktionen syftade till att skydda investeringen i den nya fabriken är det dock osäkert när beslutet om att uppföra den nya fabriken faktiskt fattades. Om sale and lease back-transaktionen gjordes sommaren 1995 (som det klart anges i ett av avtalen) måste beslutet att anlägga den nya fabriken logiskt sett ha fattats ännu tidigare, dvs. ungefär vid den tidpunkt då Holmlunds enligt uppgift gick i konkurs.
46. De faktiska byggnadsarbetena för den nya fabriken verkar ha påbörjats i juni 1996. Ett hyresavtal för den nya anläggningen undertecknades därefter av Polaris och Holmlunds och började gälla den 1 april 1997. De svenska svaren från september 1998 tyder på att det nya hyresavtalet innehöll samma villkor som det gamla, till exempel skulle hyran i båda fallen grunda sig på omsättningen.
- Som tidigare nämnts går uppgifterna isär om hyrans storlek (5 % eller 8,3 %). I kopian av avtalet anges 8,3 %, medan alla övriga källor anger 5 %.
- Polaris försäljning av materiella och immateriella tillgångar till Holmlunds 1997*
47. Redan innan Holmlunds hade flyttat in i den nya fabriken började företagets verksamhet att gå med förlust. Enligt uppgift skulle detta ha berott på ett kraftigt prisfall på köttprodukter och på förändrade marknadsvillkor till följd av Sveriges EG-anslutning.
48. I skrivelsen från Skellefteå kommun (som bifogats skrivelsen från Sveriges ständiga representation av den 6 januari 1998) anges att Holmlunds ägare i december 1996 inte var beredda att bära ytterligare förluster.
49. Polaris började då att leta efter nya ägare. I december 1996 deponerades Holmlunds aktier hos en advokat i väntan på att nya ägare skulle hittas. En tillfällig styrelse utsågs. Enligt artikeln i *Land* från februari 1997 leddes sökandet av den verkställande direktören i den tillfälligt utsedda styrelsen.
50. Efter det att kontakter hade knutits med potentiella investerare övertogs Holmlunds av ett nytt charkuteriföretag, AB Vacada charkuteriindustri. I samband med ägarbytet undertecknades ett nytt avtal mellan Polaris och Holmlunds (daterat den 27 augusti 1997) om återförsäljning av maskinerna till Holmlunds.
51. Denna transaktion var i sin tur kopplad till en överföring av aktierna i Holmlunds, från de tidigare privata ägarna till ovannämnda nya ägare (Vacada AB). Den egentliga köpesumma som Holmlunds skulle betala för maskinerna enligt avtalet av den 27 augusti 1997 var 9,5 miljoner kronor. På villkor att aktierna i Holmlunds såldes till den nya ägaren skulle dock Polaris gå med på en köpesumma på 7,3 miljoner kronor för maskinerna. Detta belopp skulle i sin tur skrivas ned med 4,3 miljoner kronor under perioden 1 september 1997–31 augusti 1998 och slutligen med 1 miljon kronor under det följande året. Den kvarstående fordran på 2 miljoner kronor plus ränta motsvarande statslåneräntan skulle börja löpa den 1 januari 1999.
52. Då denna kvarstående skuld på 2 miljoner kronor hade betalats skulle de immateriella tillgångarna (dvs. rätten att använda varumärket samt övriga immateriella rättigheter) utan vederlag överföras till Holmlunds.
53. Enligt uppgift från de svenska myndigheterna ingick Polaris och Holmlunds detta avtal beträffande tillgångarna efter omfattande kontakter med andra företag i samma bransch och andra potentiella investerare i syfte att nya ägare skulle ta över aktierna i Holmlunds från de förra privata ägarna. De svenska myndigheterna har försäkrat att Vacada AB lämnade det mest fördelaktiga budet på dessa aktier. Inga belägg för detta sökande efter nya ägare har dock lämnats.

(7) Kalkylen utgörs av en detaljerad uppskattning av alla intäkt- och utgiftsposter. Enligt denna uppskattning skulle den framtida råvarukostnaden vara 2 % lägre och det genomsnittliga kilopriset 3 % högre jämfört med tidpunkten för upprättandet av uppskattningen.

54. Enligt den information som kommissionen tagit del av bedriver Holmlunds – vars associationsrättsliga identitet verkar vara oförändrad – för närvarande sin verksamhet i den nya fabriken och under nytt ägarskap.

3. BEDÖMNING AV ÅTGÄRDERNA

Möjligheten att tillämpa bestämmelserna om statligt stöd inom de berörda jordbrukssektorerna

55. Enligt artikel 36 i EG-fördraget skall konkurrensbestämmelserna tillämpas på produktion av och handel med jordbruksprodukter endast i den mån rådet beslutar detta.
56. Det framgår av den detaljerade rapporten av den 13 december 1995 från inspektören vid Livsmedelsverket att Holmlunds i huvudsak producerar kött- och korvprodukter, varav de flesta verkar omfattas av bilaga I till EG-fördraget (särskilt kapitlen 2 och 16 i denna). Många av produkterna verkar dessutom omfattas av rådets förordning (EEG) nr 2759/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för griskött och av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽⁸⁾.
57. Rådet har, genom artiklarna 21 respektive 40 i ovan nämnda förordningar, utvidgat tillämpligheten av artiklarna 87–89 i fördraget till att gälla produktion av och handel med de produkter som omfattas av den gemensamma organisationen av marknaderna enligt dessa förordningar.
58. Det bör påpekas att när gemenskapen genom lagstiftning har upprättat en gemensam organisation av marknaden inom en viss jordbrukssektor får medlemsstaterna inte vidta några åtgärder – inbegripet sådant statligt stöd som avses i artikel 87.1 – som kan äventyra eller skapa undantag från denna gemensamma organisation⁽⁹⁾. Av denna anledning anses vanligen nationellt driftsstöd inom sådana sektorer dels vara oförenligt med den gemensamma marknaden, dels utgöra en överträdelse av bestämmelserna inom den gemensamma organisationen av marknaderna i fråga.
59. Om det visar sig att Holmlunds tagit emot driftsstöd kan därför åtgärderna från Polaris sida anses vara oförenliga med den gemensamma marknaden enligt artikel 87 i för-

draget. Åtgärderna kan också anses bryta mot bestämmelserna inom den gemensamma organisationen av marknaderna för nöt-, kalv- och griskött.

Förekomsten av statligt stöd

Snedvridning av konkurrensen och effekter på handeln inom gemenskapen

60. En nödvändig förutsättning för att statligt stöd skall anses föreligga är att stödet snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen och att det påverkar handeln inom gemenskapen. Om ett statligt stöd stärker ett företags ställning i förhållande till andra företag som utgör dess konkurrenter i handeln inom gemenskapen måste de senare företagen anses vara påverkade av denna handel. Då ett företag som deltar i konkurrensen på gemenskapsmarknaden på så vis får en starkare ställning innebär detta i normala fall att konkurrensen snedvrids eller hotar att snedvridas⁽¹⁰⁾.
61. Det bör påpekas att bestämmelsen om försumbart statligt stöd inte gäller produktion, bearbetning eller saluföring av produkterna i bilaga I till fördraget, exempelvis köttprodukter⁽¹¹⁾. När det gäller produkter inom jordbrukssektorn som är föremål för handel inom gemenskapen är det därför sannolikt att även mycket små stöd påverkar denna handel och snedvrider konkurrensen.
62. I det föreliggande fallet bedrivs utan tvekan en omfattande handel mellan Sverige och övriga medlemsstater i gemenskapen med den typ av produkter som uppenbarligen tillverkas av Holmlunds⁽¹²⁾. De svenska myndigheterna ombeds specificera dessa produkter.
63. Statligt stöd i den betydelse som avses i artikel 87.1 förutsätter dessutom att stödet ges '... av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel'. Enligt domstolens rättspraxis omfattar artikel 87.1 allt stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, oavsett om stödet beviljas direkt av staten eller av offentliga eller privata organ som staten har utsett eller inrättat för att administrera stödet⁽¹³⁾.

Stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel

⁽⁸⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 1 (griskött) respektive EGT L 160, 26.6.1999, s. 21 (nöt- och kalvkött).

⁽⁹⁾ Mål 177/78, Pigs and Bacon Commission mot McCarren and Company Limited, Rec. 1979, s. 2161 och mål 83/78, Pigs Marketing Board mot Raymond Redmond, Rec. 1978, s. 2347.

⁽¹⁰⁾ Mål 730/79, Philip Morris Holland BV mot Europeiska gemenskapernas kommission, Rec. 1980, s. 2671, punkterna 11–12.

⁽¹¹⁾ Kommissionens meddelande om försumbart stöd (EGT C 68, 6.3.1996, s. 9).

⁽¹²⁾ När det gäller korv, skinka och köttprodukter under KN-nr 1601 00 00 (korv och liknande produkter av kött, slaktbiprodukter eller blod; beredningar av dessa produkter), 1602 41 00 (svin), 1602 50 00 (nötkreatur) och 1602 90 00 (andra varor, inbegripet beredningar av blod av alla slags djur) importerade Sverige under 1997 sådana produkter till ett värde av 67 511 000 ecu från övriga medlemsstater. Exporten av dessa produkter från Sverige till övriga medlemsstater var under samma år 24 444 000 ecu. *Källa*: Eurostat (Comext).

⁽¹³⁾ Se mål 78/76, Firma Steinike und Weinlig mot Förbundsrepubliken Tyskland, Rec. 1977, s. 595, särskilt punkt 21.

64. Begreppet 'stat' i det här sammanhanget avser alltså inte bara organ på nationell eller federal nivå utan alla offentliga och privata organ, byråer etc. på nationell eller lägre nivå, oavsett status, i den mån stödet går via dessa ⁽¹⁴⁾. Medel som betalas ut av privata företag kan därför räknas som statligt stöd om åtgärden kan hänföras till de offentliga myndigheterna i fråga. Detta är fallet då de offentliga myndigheterna har möjlighet att styra det privata företags verksamhet ⁽¹⁵⁾.

65. Det är tydligt att sådan styrning har skett i det föreliggande fallet, med tanke på att den offentliga myndigheten (Skellefteå kommun) via ett helägt offentligt förvaltningsbolag äger 100 % av företaget (Polaris).

66. All överföring av medel från kommunen till Polaris och från Polaris till andra företag kommer därför automatiskt att omfatta statliga medel i den betydelse som avses i artikel 87.1 i fördraget.

67. Det faktum att stödet i det här fallet enligt uppgift kommer från den kommunala budgeten och att det överförs via ett privat organ utesluter därför inte möjligheten att stöd kan ha utgått till Holmlunds.

68. Kommissionen har inte fått tillräckliga upplysningar för att kunna avgöra om de finansiella överföringarna från kommunen till Polaris utgör ett statligt stöd till detta företag.

Selektivitetskriteriet

69. För att en åtgärd från statens sida skall klassas som statligt stöd krävs det också att den gynnar 'vissa företag eller viss produktion ...'.

70. För att påvisa att statligt stöd har förekommit i det här fallet måste det därför fastställas att Holmlunds har gynnats – i den betydelse som avses i artikel 87.1 i fördraget – gentemot sina konkurrenter i samband med de åtgärder som påstås ha omfattat statligt stöd. Dessa åtgärder är 1) sale and lease back-transaktionen 1995, 2) beslutet att anlägga en ny fabrik 1996 och det därmed sammankopplade hyresavtalet, 3) Holmlunds återköp av Polaris' tillgångar 1997, i samband med att nya ägare (Vacada) övertog de privatägda aktierna i Holmlunds, 4) ersättningen för marknadsföringskostnaderna och 5) hyran för den gamla anläggningen.

71. Det måste med andra ord fastställas att Holmlunds har fått vissa fördelar utan att betala något vederlag för detta,

eller att det vederlag som erlagts inte motsvarar värdet av fördelarna. Dessa fördelar kan utgöras av direkta subventioner eller nedsättning av sådana avgifter som företaget normalt sett skulle betala. Resultatet i båda fallen blir att företaget gynnas ekonomiskt ⁽¹⁶⁾.

Den marknadsekonomiska investeringsprincipen

72. Då kommissionen försöker fastställa om en sådan förmånlig behandling med dithörande ekonomiska fördelar har beviljats i samband med olika transaktioner tillämpas vanligen den väletablerade marknadsekonomiska investeringsprincipen. Denna princip säger att om staten ger ett bolag ekonomiska fördelar på ett sätt som vore omöjligt för en investerare som arbetar på normala marknadsmässiga villkor, så utgör detta ett statligt stöd.

73. Denna princip förklaras utförligare i Commission communication to the Member States on the Application of Articles 87 and 88 of the EEC Treaty and of Article 5 of Commission Directive 80/723/EEC to public undertakings in the manufacturing sector ⁽¹⁷⁾ (nedan kallat meddelandet). Principens allmänna tillämpbarhet vid fastställande av statligt stöd har bekräftats av EG-domstolen vid ett flertal tillfällen ⁽¹⁸⁾.

74. Sannolikheten att det rör sig om stöd är särskilt stor när det företag som tar emot de finansiella medlen befinner sig i ekonomiska svårigheter ⁽¹⁹⁾.

75. Då det möjliga inslaget av stöd skall bedömas för åtgärden i fråga är det viktigt att komma ihåg att Holmlunds, enligt alla uppgifter som kommissionen hittills tagit del av, var ett företag i ekonomiska svårigheter under den period det rör sig om (1995–1997). De svenska myndigheterna har inte lämnat några uppgifter – exempelvis i form av redogörelser för Holmlunds ekonomiska situation under dessa tre år – som skulle motsäga den slutsatsen. De svenska myndigheterna ombeds därför överlämna en redogörelse över Holmlunds ekonomiska situation åren 1993–1997.

76. Det framgår till och med av skrivelsen av den 6 januari 1998 att sale and lease back-transaktionen 1995 genomfördes med tanke på det trängda ekonomiska läge som Holmlunds befann sig i vid denna tidpunkt. I skrivelsen från Skellefteå kommun (som bifogats skrivelsen från Sveriges ständiga representation av den 6 januari 1998) anges att Holmlunds ägare i december 1996 inte längre var beredda att svara för ytterligare förluster.

⁽¹⁴⁾ När det gäller stöd som betalats ut direkt av de offentliga myndigheterna, se mål 232/82, Margherita Baccini mot Office national de l'emploi (ONEM), Rec. 1983, s. 583 och mål 248/84, Federal Republic of Germany v. Commission of the European Communities, Rec. 1987, s. 4013.

⁽¹⁵⁾ Mål 290/83, Commission v. french Republic, Rec. 1985, s. 439 samt mål C-305/89 Italian Republic v. Commission, Rec. 1991, s. I-1603.

⁽¹⁶⁾ Mål 30/59 De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg mot Europeiska kol- och stålgemenskapens höga myndighet, Rec. 1961, s. 3.

⁽¹⁷⁾ EGT C 307, 13.11.1993, s. 3.

⁽¹⁸⁾ Se t.ex. mål 234/84 Belgium v. Commission, Rec. 1986, s. 2263, punkt 14; mål 40/85 Belgium v. Commission, Rec. 1986, s. 2321, punkt 13; mål C-142/87 Belgium v. Commission, Rec. 1990 s. I-959, punkt 26, samt mål C-261/89 Italy v. Commission, Rec. 1991, s. I-4437, punkt 8. Se även punkterna 20–21 i meddelandet.

⁽¹⁹⁾ Se t.ex. punkt 17 i meddelandet.

Förekomsten av stöd i samband med sale and lease back-transaktionen

77. Sommaren 1995 verkar en sale and lease back-transaktion ha genomförts, där Polaris köpte en del av eller möjligen alla Holmlunds materiella och immateriella tillgångar och sedan leasade dessa tillgångar till Holmlunds. Enligt de svenska myndigheternas uppgifter hävdar Polaris att dessa åtgärder var nödvändiga för att skydda de egna investeringarna i den charkuterifabrik i Skellefteå som Holmlunds nyligen tagit i bruk.
78. Det måste därför undersökas, i första hand genom tillämpning av den marknadsekonomiska investeringsprincipen, om något statligt stöd förekommit i samband med de betalningar som Holmlunds gjort som en del av sale and lease back-transaktionen.
79. Med andra ord: om en investerare på den privata marknaden inte skulle ha ställt medel till förfogande på samma villkor som Polaris vid den sale and lease back-transaktion som gjordes 1995, kan det antas att statligt stöd har förekommit.
80. Sale and lease back-affären omfattar två avtalsmässigt sett skilda transaktioner som måste bedömas var för sig.

Överenskommelsen om maskiner mellan Polaris och Holmlunds 1995

81. Om en privat investerare hade kunnat förvänta sig en normal avkastning på Polaris kapitalinvestering (6 500 000 kronor plus 25 % moms) inom en rimlig tidsperiod och på de villkor som avtalats mellan Polaris och Holmlunds i juli 1995, kan det antas att inget stöd beviljats⁽²⁰⁾.
82. För att fastställa om detta är fallet måste de betalningar (inklusive tillgångarnas restvärde) som Polaris erhållit, diskonteras så att det blir möjligt att fastställa om nuvärdet av samtliga betalningar (inklusive tillgångarnas restvärde) överstiger grundinvesteringen. Om så är fallet kan det antas att inget stöd har beviljats.
83. För att möjliggöra den här typen av bedömningar använder sig kommissionen av en referens- och diskonteringsränta⁽²¹⁾. Under sommaren 1995, alltså vid den tidpunkt då sale and lease back-transaktionen verkar ha ägt rum, var kommissionens referens- och diskonteringsränta för Sverige 11,37 %.
84. Polaris kommer under avtalsperioden att varje kvartal erhålla utbetalningar (262 488 kronor \times 4 = 1 049 952 kronor per år i tio år) – plus maskinernas restvärde efter

avskrivningar (5 % av 6 500 000 kronor = 325 000 kronor). Vid en diskonteringsränta på 11,37 % uppgår nettovärdet av dessa belopp till 6 199 351 kronor, vilket är betydligt mindre än det pris som anges i avtalet (8 125 000 kronor) och som Polaris betalat. En privat investerare skulle med andra ord ha fått större avkastning om kapitalet investerats till den referens- och diskonteringsränta som gällde vid tidpunkten i fråga. Avkastningen på investeringen (internräntan) är i själva verket så låg som 5,45 %. För att investeringen skall kunna betraktas som lönsam måste internräntan vara högre än referens- och diskonteringsräntan. Under dessa förutsättningar skulle en privat investerare därför inte ha gjort en investering som denna.

85. Det kan anföras att momsen inte borde räknas med i inköpspriset eftersom den är avdragsgill och därmed minskar Polaris skatteutgifter. Även om momsen dras av från inköpspriset blir dock nuvärdet (6 199 351 kronor) av betalningarna till Polaris – inklusive maskinernas restvärde på 5 % – lägre än det pris som Polaris betalat enligt avtalet från den 3 juli 1995. I det fallet blir internräntan 10,27 %.
86. Efter en genomgång av de uppgifter som de svenska myndigheterna har lämnat misstänker kommissionen starkt att det fanns ett inslag av statligt stöd i sale and lease back-affären med de materiella tillgångarna, framför allt mot bakgrund av att Holmlunds vid denna tidpunkt verkar ha befunnit sig i ett problematiskt ekonomiskt läge. I kommissionens meddelande om metoden för fastställande av referens- och diskonteringsränta (se punkt 83 ovan) anges att referensräntan "är en miniminivå, som kan ökas i vissa situationer som medför särskilda risker (exempelvis företag i svårigheter, avsaknad av sådana säkerheter som normalt begärs av bankerna osv)". I detta fall skall således referens- och diskonteringsräntan anses utgöra en miniminivå.
87. Kommissionen ifrågasätter också de svenska myndigheternas argument att sale and lease back-transaktionen gjordes för att skydda Polaris investering i den nya fabriken. Enligt den information som kommissionen erhållit fattades beslutet om att uppföra den nya fabriken under första halvan av 1996, dvs. åtskilliga månader efter det att det avtal om maskinerna ingåtts (den 30 juni 1995) som utgjorde en del av sale and lease back-transaktionen. De svenska myndigheterna ombeds inkomma med förklaringar på denna punkt.
88. Det tycks inte ha förekommit vare sig något öppet och villkorslöst anbudsförfarande eller någon oberoende värdering i analogi med de principer som anges i Kommissionens meddelande om inslag av stöd vid statliga myndigheters försäljning av mark och byggnader⁽²²⁾. Denna omständighet stärker kommissionens misstankar om att det fanns ett inslag av statligt stöd.

⁽²⁰⁾ Se t.ex. punkt 16 i meddelandet.

⁽²¹⁾ Den metod som nu används anges i kommissionens meddelande om metoden för fastställande av referens- och diskonteringsränta (EGT C 273, 9.9.1997, s. 3). Uppdaterade räntesatser återfinns på webbadressen <http://europa.eu.int/comm/dg04/aid/tauxref.htm>.

⁽²²⁾ EGT C 209, 10.7.1997, s. 3.

Överenskommelsen mellan Polaris och Holmlunds om de immateriella tillgångarna

89. Köpesumman för de immateriella tillgångar som Polaris förvärvade (särskilt Holmlunds varumärke och recept) var 5 miljoner kronor. Den ersättning som Holmlunds skulle betala för rätten att kontinuerligt använda dessa immateriella tillgångar var 600 000 kronor per år. Det är inte helt klart när dessa överenskommelser slöts eftersom kopiorna av avtalen inte är daterade. Enligt de svenska svaren skulle de ha gjorts i samband med sale and lease back-transaktionen för maskinerna, dvs. i juni 1995. De svenska myndigheterna ombeds inkomma med klargöranden på denna punkt.
90. Med utgångspunkt från den diskonteringsränta som gällde då avtalet verkar ha ingåtts (11,37 %) skulle nuvärdet av de årliga betalningarna vara 5 182 667 kronor, förutsatt att värdet på tillgångarna vore oförändrat efter tio år. Internräntan är 12 %, dvs. en avkastning som en privat investerare nätt och jämnt skulle kunna acceptera.
91. Normalt sett görs dock årliga avskrivningar på värdet av immateriella tillgångar. En avskrivning på 10 % av värdet ger en internränta på 11,41 %. All ytterligare avskrivning av tillgångarnas värde skulle innebära att investerarens avkastning hamnade under referens- och diskonteringsräntan.
92. I den svenska lagstiftningen om årsredovisning fastställs att immateriella tillgångar normalt sett skall avskrivas under en femårsperiod⁽²³⁾. Med utgångspunkt från en sådan årlig avskrivning på 20 % skulle nuvärdet av de immateriella tillgångarna efter 20 år vara 4 664 657 kronor, i vilket fall internräntan skulle vara 4,94 %. Båda dessa värden ligger klart under såväl grundinvesteringen (5 000 000 kronor) som referens- och diskonteringsräntan (11,37 %).
93. Efter att ha tagit del av uppgifterna från de svenska myndigheterna misstänker kommissionen att ett inslag av statligt stöd förekom i samband med sale and lease back-avtalet, särskilt med tanke på Holmlunds problematiska ekonomiska situation vid denna tidpunkt och det faktum att avskrivningskostnaderna inte har redovisats av de svenska myndigheterna. Därför ombeds de inkomma med information om dessa kostnader.
94. Det tycks inte ha förekommit vare sig något öppet och villkorslöst anbudsförfarande eller någon oberoende värdering i analogi med de principer som anges i Kommissionens meddelande om inslag av stöd vid statliga myndigheters försäljning av mark och byggnader⁽²⁴⁾. Detta stärker kommissionens misstankar om att det fanns ett inslag av statligt stöd. Förekomsten av stöd i samband med beslutet att uppföra en ny charkuterifabrik och det därtill kopplade hyresavtalet från 1997.
95. Det verkar som om Polaris vid samma tidpunkt 1995 eller under första halvåret 1996 beslutade att uppföra en ny fabrik åt Holmlunds, ett förhållande som också påpekas i klagomålet. De svenska myndigheterna ombeds inkomma med klargöranden om datum för beslutet.
96. Det måste därför klargöras om Polaris, då företaget bedömde de risker som ett beslut att bygga fabriken var förenat med jämfört med den troliga avkastningen på denna investering, agerade på samma sätt som en privat investerare på marknaden skulle ha gjort under liknande omständigheter. Det måste också fastställas om hyran – det vill säga avkastningen på investeringen – sattes ned till fördel för Holmlunds.
97. Enligt Polaris beräkningar krävdes det att Holmlunds omsättning ökade till 50 miljoner kronor för att projektet skulle lyckas. Enligt uppgift från de svenska myndigheterna motsvarade de förväntade årliga hyresintäkterna 5 % av denna omsättning. Detta innebär att den förväntade avkastningen på det kapital som investerats under den inledande fasen (dvs. under 1998) var 7 %. De utförliga beräkningarna från juni 1996 visar också att om alla åtgärder skulle utfalla så gynnsamt som möjligt – med följd att omsättningen skulle öka till 89 600 000 kronor efter 1998 – skulle de årliga hyresintäkterna från Holmlunds uppgå till 4,5 miljoner kronor, vilket motsvarar 13 % av investeringen i den nya fabriken.
98. Vid den tidpunkt då dessa beräkningar gjordes hade Holmlunds (enligt uppgifterna från de svenska myndigheterna) drabbats av ekonomiska problem på grund av fallande köttpriser efter Sveriges anslutning till Europeiska unionen. Ändå verkar beräkningarna från den 18 juni 1996 grunda sig på antagandet att genomsnittspriset på kött skulle öka med 3 kronor per kilogram jämfört med rådande prisnivå. De svenska myndigheterna ombeds ge sin syn på huruvida detta var ett realistiskt antagande⁽²⁵⁾.
- De uppskattningar som gjordes då beslutet om att bygga en ny fabrik fattades visade alltså att avkastningen på investerat kapital skulle ligga någonstans mellan 7 och 13 %. Denna avkastning grundade sig dock på antagandet att omsättningen skulle öka till 51 616 000 kronor under 1998 och sedan till 89 600 000 kronor (under förutsättning att alla åtgärder skulle få maximal effekt). Det kan noteras att omsättningen i februari 1997 enligt uppgift bara uppgick till omkring 30 miljoner kronor, vilket resulterade i årliga hyresintäkter på endast 1,5 miljoner kronor⁽²⁶⁾.
99. Denna beräknade avkastning måste dessutom jämföras med den referens- och diskonteringsränta som gällde vid tidpunkten i fråga (9,77 % under perioden 1 januari–1 augusti 1996 eller 11,37 %, om beslutet att bygga fattades under 1995). Den beräknade avkastningen på investerat kapital, 7–13 %, ger anledning att betvivla att en privat investerare skulle ha låtit uppföra fabriken och ingått hyresavtalet på ovannämnda villkor, särskilt med tanke på faktorer som Holmlunds tidigare ekonomiska svårigheter och eventuella konkurs, det påstådda prisfallet på kött efter Sveriges EU-anslutning, och den hårda konkurrenssituation som tydligt rädde på den lokala marknaden för köttprodukter.

⁽²³⁾ 4 kap. 2 § i årsredovisningslagen (1995:1554).

⁽²⁴⁾ EGT C 209, 10.7.1997, s. 3.

⁽²⁵⁾ Se punkt 37.3 i meddelandet.

⁽²⁶⁾ Uppgift från den tillfälligt förordnade verkställande direktören i Land den 21 februari 1997.

100. Avkastningen på 13 % enligt den mest positiva uppskattningen (en omsättning på 89 600 000 kronor) verkar dessutom vara alltför högt satt utifrån en grundinvestering på 38 193 310 kronor (5 % av 89 600 000 kronor = 4 480 000 kronor i årlig hyra, vilket motsvarar 11,7 % av investeringskostnaden). Dessutom är underlaget för beräkningen ofullständigt eftersom de svenska myndigheterna inte har tagit med extrakostnader i form av tomträttsavgäld för den mark där den nya fabriken låg.
101. Dessutom verkar inte avskrivningskostnaderna för den nya fabriken ha tagits med i beräkningen, vilket gör att den uppskattade avkastningen blir högre än den annars skulle vara. De svenska myndigheterna har bifogat Polaris årsredovisning för 1996, och det framgår av noterna till denna att företagets tillgångar avskrevs med mellan 1 och 2 % beroende på fastigheternas läge. Byggnadsinventarier (dvs. utrustning som permanent hör ihop med fastigheten) skrevs av med 5 %⁽²⁷⁾. De maskiner som såldes i samband med sale and lease back-transaktionen skrevs i själva verket av med 9,5 % per år. Enligt den svenska lagstiftningen på redovisningsområdet måste dessutom anläggningstillgångar skrivas av⁽²⁸⁾.
102. De detaljerade beräkningarna från den 18 juni 1996 verkar ha gjorts först efter det att ett beslut fattats om att uppföra den nya fabriken, ett faktum som gör att kommissionen i än högre grad betvivlar att åtgärden byggde på affärsmässiga beräkningar.
103. Det kan noteras att hyran grundade sig på hyresgästens omsättning. I reportaget i lokaltidningen från februari 1997 anges att Polaris tillämpade ett flertal olika metoder vid hyressättningen för sina kunder: hyra baserad på omsättning, antal kvadratmeter, antal anställda etc. Med tanke på att Holmlunds, då hyresavtalet med Polaris skrevs under 1997, nyligen hade befunnit sig i ekonomiska svårigheter, verkar beslutet att grunda hyran på omsättningen – utan någon säkerhet i Holmlunds egendom – ha inneburit en otillbörlig risk för Polaris. De svenska myndigheterna ombuds förklara hur de kan anse att en sådan hyressättning är ett kommersiellt godtagbart beslut.
104. Då hyresavtalet undertecknades var Holmlunds omsättning enligt uppgift inte högre än 30 miljoner kronor, vilket – om hyran motsvarade 5 % av omsättningen – innebar en investeringsavkastning som vid denna tidpunkt (med en diskonterings- och referensränta på omkring 10 %) helt klart skulle varit oacceptabel för en privat investerare (1,5 miljoner kronor av 38 193 310 kronor exklusive tomträttsavgäld = 3,9 %).
105. Det tycks inte ha förekommit vare sig något öppet och villkorslöst anbudsförfarande eller någon oberoende värdering i analogi med de principer som anges i Kommissionens meddelande om inslag av stöd vid statliga myndigheters försäljning av mark och byggnader⁽²⁹⁾. Detta stärker kommissionens misstankar om att det fanns inslag av statligt stöd. De svenska myndigheterna ombuds därför inkomma med klargöranden på denna punkt. När det gäller storleken på det stöd som förekom i samband med åtgärden (uppförandet av en ny fabrik och det därmed förbundna hyresavtalet), kan det sägas att stödnivån i princip utgör skillnaden mellan den hyra som faktiskt betalats för den nya fabriken och den marknadshyra som ett företag som Holmlunds, med sina ekonomiska problem, skulle tvingats betala.
106. Det bör slutligen på nytt betonas att tre faktorer som är viktiga för bedömningen av åtgärden fortfarande är okända. För det första är det oklart om den överenskomna hyran var 1/12 (8,3 %) av Holmlunds omsättning, såsom anges i hyresavtalet, eller 5 % av omsättningen, som anges i Sveriges svar från september 1998 och i de två tidningsartiklar som refereras ovan. För det andra har de svenska myndigheterna inte redovisat Polaris extra kostnader för tomträtten. För det tredje finns det inga uppgifter om avskrivningen för fabriken. Utan denna information är det inte möjligt att exakt beräkna avkastningen genom en diskontering av nettobetälningsflödet (hyra minus tomträttsavgäld) och fabriken restvärde på det sätt som gjordes vid sale and lease back-transaktionen. Den tillgängliga informationen är dock tillräcklig för att skapa misstankar om att det förekommit statligt stöd. De svenska myndigheterna ombuds lämna information om dessa faktorer.
107. Slutligen finns det motstridiga uppgifter om när beslutet om att uppföra en ny fabrik fattades. De svenska myndigheterna ombuds inkomma med klargöranden på denna punkt.
- Polaris försäljning av de materiella och immateriella tillgångarna till Holmlunds 1997 i samband med att Vacada övertog aktierna i Holmlunds.**
108. Polaris försäljning av maskinerna till Holmlunds ägde rum i samband med överföringen av aktierna i Holmlunds, från de förra privata ägarna till en ny ägare (Vacada AB). Med tanke på att den nya fabriken, enligt information från de svenska myndigheterna, innehöll nya produktions- och kylanläggningar är det inte helt klart om de maskiner som var föremål för denna transaktion var nya, eller om de kom från Holmlunds gamla anläggning. Den köpesumma som Holmlunds (med nya ägare) skulle erlagga för de nya maskinerna var enligt avtalet av den 27 augusti 1997 i princip 9,5 miljoner kronor.
109. Polaris erbjöd sig dock att sänka priset på de nya maskinerna till 7,3 miljoner kronor på villkor att aktierna i Holmlunds såldes till den nye ägaren.
110. Detta belopp skulle i sin tur skrivas ned med 4,3 miljoner kronor under perioden 1 september 1997–31 augusti 1998 och med ytterligare 1 miljon kronor under det därpå följande året.
111. Den återstående fordran på 2 miljoner kronor, plus ränta motsvarande statslåneräntan, skall betalas från och med den 1 januari 1999.

⁽²⁷⁾ Enligt ovan nämnda lokaltidningsartikel var värdet på byggnaden 35 miljoner kronor medan byggnadsinventarierna värderades till 3 miljoner kronor.

⁽²⁸⁾ Se 4 kap. 1 § i årsredovisningslagen (1995:1554).

⁽²⁹⁾ EGT C 209, 10.7.1997, s. 3.

112. Då denna utestående skuld på 2 miljoner kronor har betalats skall de immateriella tillgångarna (dvs. rätten till varumärket och andra immateriella rättigheter) överföras till Holmlunds utan vederlag.
113. Enligt avtalet skulle vidare det befintliga hyresavtalet mellan parterna upphöra att gälla från och med den 1 september 1997 beträffande hyresbeloppet, och sedan åter gälla efter den 30 juni 1998.
114. Även om det inte uttryckligen nämns något om dessa avtalsvillkor i klagomålet är det motiverat att ta upp dem i det här sammanhanget eftersom de är nära sammankopplade med de förhållanden som klagomålet avser.
115. Kommissionen ställer sig tvekan till dessa avskrivningar av Polaris fordran liksom till det faktum att ingen hyra skulle utgå under en viss tidsperiod. Vid en första anblick verkar dessa förhållanden innebära att statligt stöd har förekommit, eftersom de nya materiella tillgångarna och de gamla immateriella tillgångarna säljs för sammanlagt 2 miljoner kronor.
116. Även om en normal avskrivningstakt tas med i beräkningen (9,5 % per år för maskiner, enligt leasingavtalet från 1995) verkar den nedsättning av priset som anges ovan inte vara motiverad, med tanke på den korta tid det rör sig om. Och även om inflationen var låg under denna period⁽³⁰⁾ tycks den inte alls ha räknats med då priset bestämdes i samband med återköpet av de immateriella och materiella tillgångarna.
117. Polaris betalade 6,5 miljoner kronor enbart för maskinerna i samband med den sale and lease back-transaktion som ägde rum då Holmlunds ännu var kvar i den gamla fabriken. Det är inte klart om de gamla maskinerna fördes över till den nya fabriken. Det kan dock utläsas av Sveriges svar från januari 1998 att investeringen i den nya fabriken omfattade nya produktionsanläggningar som – kan det antas – var utrustade med nya maskiner. Om detta är riktigt verkar Polaris återköp av tillgångarna 1997 ännu mer ofördelaktigt vid en tillämpning av den marknadssekonomiska investeringsprincipen. De svenska myndigheterna ombeds inkomma med förklaringar angående dessa till synes fördelaktiga villkor.
118. Det tillfälliga avståendet från hyra verkar utgöra ett ytterligare stöd i samband med denna åtgärd.
119. Enligt de svenska myndigheterna ingicks nämnda avtal mellan Holmlunds och Polaris beträffande tillgångarna efter omfattande kontakter med andra företag i branschen och andra potentiella investerare i syfte att en ny ägare skulle överta aktierna i Holmlunds från de tidigare privata ägarna. Enligt de svenska myndigheterna lämnade Vacada
- AB det mest fördelaktiga anbudet beträffande aktierna. Det har dock inte lagts fram några belegg för att försäljningen av vare sig aktierna eller tillgångarna föregicks av ett öppet och villkorslöst anbudsförfarande eller en oberoende värdering i analogi med de principer som anges i Kommissionens meddelande om inslag av statligt stöd vid försäljning av mark och byggnader. De svenska myndigheterna ombeds inkomma med uppgifter om detta i den mån sådana föreligger.
120. Av denna anledning ställer sig kommissionen tvekan till de betydande nedsättningar av köpesumman som fastställs i 1997 års avtal mellan Polaris och Holmlunds beträffande tillgångarna. Denna omständighet tyder på att det fanns ett inslag av statligt stöd till Holmlunds och kanske också till den nya ägaren (Vacada). Om stöd har beviljats i samband med detta skulle stödbeloppet utgöras av skillnaden mellan det pris som Holmlunds faktiskt skall betala för tillgångarna och marknadsvärdet på dessa tillgångar. Till detta stöd skall läggas ett stöd motsvarande de hyresintäkter som Polaris avstod från.
121. De svenska myndigheterna ombeds dels inkomma med information om detaljerna kring aktieförsäljningen till Vacada, dels förklara sambandet mellan den transaktionen och försäljningen av tillgångarna till Holmlunds.

Eventuellt stöd för marknadsföringskostnader

122. Den klagande har uppmärksammat kommissionen på att stöd kan ha beviljats av Skellefteå kommun för att täcka Holmlunds marknadsföringskostnader. Kommissionen har i det material som lämnats in av de svenska myndigheterna inte kunnat finna några belegg för att ett sådant stöd skulle ha betalats ut. Nämnda myndigheter har också försäkrat att inget sådant stöd har beviljats.

Eventuellt stöd i samband med hyresavtalet för den gamla fabriken

123. Hyresavtalet mellan Polaris och Holmlunds för den gamla fabriken från 1940-talet verkar ha gällt från 1994 eller 1995 fram till den 1 april 1997. Den klagande gör gällande att den hyra som debiterades låg på 1,5 miljoner kronor per år, vilket skulle innebära en subvention på 5 miljoner kronor varje år. Denna siffra – dvs. 1,5 miljoner kronor – bekräftas av ett uttalande som ordföranden i den tillfälliga styrelsen gjorde i tidningen *Land* den 21 februari 1997.
124. Det framgår av de uppgifter som lämnas i skrivelsen av den 25 september 1998 att det gällande hyresavtalet inte förändrades efter det att de nya anläggningarna tagits i bruk. Detta innebär att hyran för den gamla anläggningen också grundade sig på hyresgästens omsättning. Enligt reportaget i lokaltidningen från februari 1997 tillämpar Polaris ett flertal metoder då hyran sätts för företagets kunder: hyra baserad på omsättning, antal kvadratmeter, antal anställda etc.

⁽³⁰⁾ Under åren 1995–1997 varierade den svenska inflationen mellan toppvärdet 3,2 % (april 1995) och bottenvärdet 0 % (februari–mars 1997). Källa: Statistiska centralbyrån.

125. Med tanke på att Holmlunds hade ekonomiska problem då hyresavtalet med Polaris undertecknades 1994 eller 1995 och mot bakgrund av den påstådda konkursen i början av 1995 verkar beslutet att grunda hyran på omsättningen ha inneburit ett otillbörligt risktagande för Polaris. De svenska myndigheterna ombeds lämna information om avtalet om den gamla fabriken. De bör också förklara hur de kan anse den metod som i avtalet ligger till grund för hyressättningen vara kommersiellt godtagbar.

Mot bakgrund av de uppgifter som nu är tillgängliga för kommissionen kan det inte uteslutas att hyresavtalen för den gamla anläggningen var så utformade att statligt stöd i praktiken beviljades därigenom.

Bedömning av åtgärdernas förenlighet med artikel 87.2 och 87.3 i EG-fördraget

126. I artikel 87.1 i EG-fördraget anges huvudprincipen för vilka typer av statligt stöd som är oförenliga med den gemensamma marknaden. Denna princip är varken absolut eller ovillkorlig.

127. Enligt artikel 87.2 skall vissa typer av stöd anses vara förenliga med den gemensamma marknaden, nämligen a) stöd av social karaktär som ges till enskilda konsumenter; b) stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser och c) stöd som ges till näringslivet i vissa av de områden i Förbundsrepubliken Tyskland som påverkats genom Tysklands delning. De uppgifter som kommissionen fått ta del av i det här fallet tyder dock inte på att de åtgärder som vidtagits av Polaris skulle uppfylla något av kriterierna i artikel 87.2.

128. Förutom de typer av stöd som enligt artikel 87.2 på förhand skall anses vara förenliga med den gemensamma marknaden kan också statligt stöd förklaras vara förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 i situationer där de negativa effekterna på konkurrensen kan anses uppvägas av andra, positiva effekter. Dessa situationer förtecknas i artikel 87.3 a–d, och det är kommissionen som har ensam befogenhet att avgöra om villkoren i dessa bestämmelser är uppfyllda. Kommissionen har också, i kraft av denna befogenhet och i huvudsak genom olika typer av dokument (riktlinjer, ramar, meddelanden etc.) definierat kriterierna för bedömning av om olika typer av stöd är förenliga med gällande bestämmelser.

129. Enligt artikel 87.3 a och i viss mån artikel 87.3 c är det tillåtet att ge stöd för att främja regional utveckling. De kriterier som kommissionen tillämpar då den bedömer om nationellt regionalstöd är förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 a och 87.3 c i EG-fördraget återfinns i ett flertal kommissionsdokument. Det senaste exemplet är Riktlinjer för statligt stöd för regionala ändamål⁽³¹⁾.

130. Enligt vad som framgår av punkt 2 i dessa riktlinjer omfattar de dock inte stöd för produktion, bearbetning och saluföring av de jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till fördraget. Ett liknande undantag för produkter i bilaga I återfanns i de tidigare riktlinjerna för regionalstöd enligt artikel 87.3 a och 87.3 c⁽³²⁾. De åtgärder som Polaris vidtagit kan därför inte förklaras vara förenliga med den gemensamma marknaden enligt bestämmelserna om regionalstöd i artikel 87.3 vars syfte är att främja utvecklingen i vissa mindre gynnade regioner, vilket i normala fall sker genom generella system för investeringar⁽³³⁾.

131. Det finns dessutom inga belägg för att villkoren för de stöd som avses i artikel 87.3 b, d och c är uppfyllda.

132. Den enda möjlighet som kvarstår för att beviljas undantag från artikel 87.3 är därför det stadgande i punkt c som gäller 'stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter ... när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset'. Flertalet av de detaljbestämmelser som kommissionen antagit som stöd för produktion, bearbetning och saluföring av produkter i bilaga I grundar sig just på artikel 87.3 c.

133. När det gäller åtgärder för att gynna ett företag som har drabbats av ekonomiska problem – vilket verkar ha varit fallet för Holmlunds under hela den tidsperiod då de påstådda åtgärderna vidtogs – har kommissionen utnyttjat sina unika befogenheter enligt artikel 87.3 c vid utformningen av dokumentet Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (nedan kallat riktlinjerna)⁽³⁴⁾.

134. Beträffande tillämpbarheten hos dessa bestämmelser kan det noteras att trots att Polaris åtgärder vidtogs under perioden 1995–1997 sträcker sig effekten av åtminstone en del av dessa åtgärder längre än perioden i fråga. För det första är hyresavtalet uppenbarligen ännu i kraft. För det andra var överenskommelsen mellan Polaris och Holmlunds 1997 helt klart avsedd att delvis genomföras under 1998 och 1999.

⁽³²⁾ Communication of the Commission on regional aid systems (EGT C 31, 3.2.1979, s. 9).

⁽³³⁾ Det kan i detta sammanhang noteras att de svenska myndigheterna har överlämnat en kopia av ett brev från Polaris till charkuterieföretaget Charko AB, där Polaris erbjuder sig att bygga ut företagets fabrik. När det gäller övriga investeringar framgår det av brevet att regionalpolitiskt stöd kan beviljas med maximalt 20 % av det investerade beloppet, upp till 400 000 kronor per nyanställd. Brevet är daterat den 12 april 1994, alltså före Sveriges anslutning till Europeiska unionen.

⁽³⁴⁾ EGT C 283, 19.9.1997, s. 2. Dessa bestämmelser trädde i kraft den 1 januari 1998. Beträffande tidigare gällande bestämmelser för denna typ av stöd inom jordbrukssektorn, se nedan.

⁽³¹⁾ EGT C 74, 10.3.1998, s. 9.

135. Ett av de många villkoren för undsättningsstöd i den mening som avses i riktlinjerna är att stödet ges som likvida medel i form av lånegarantier eller lån med normal marknadsränta (punkt 3.1 i riktlinjerna). De åtgärder som rör Holmlunds uppfyller följaktligen inte grundvillkoret för att klassificeras som ett sådant stöd.
136. Ett av de många villkoren för beviljande av omstruktureringsstöd i den mening som avses i riktlinjerna är att en särskild omstruktureringsplan överlämnas till kommissionen. Syftet med denna plan är att inom en rimlig tid återställa företagets lönsamhet (punkt 3.2.2 i) i riktlinjerna). De svenska myndigheterna har inte överlämnat någon sådan plan. Enligt punkt 3.2.2 skall också stöd för omstrukturering i normala fall bara beviljas en enda gång. Det faktum att flera åtgärder som verkade innehålla inslag av statligt stöd hade vidtagits under perioden 1995–1997 innebär ett brott mot denna princip (punkt 3.2.2 i) i riktlinjerna). I riktlinjerna krävs dessutom följande: otillbörliga snedvridningar av konkurrensen skall undvikas, vilket normalt innebär kapacitetsminskningar inom de sektorer där det föreligger kapacitetsöverskott; stödet skall ges i förhållande till kostnader och fördelar (dvs. stödmottagaren skall själv skjuta till medel); omstruktureringsplanen skall genomföras fullt ut; slutligen skall en årlig övervakningsrapport lämnas in. Det har inte påvisats att något av dessa krav uppfylls.
137. Det bör påpekas att bedömningen av undsättnings- eller omstruktureringsstöd inte påverkas av att ett stödmottagande företag byter ägare (punkt 2.3 sista stycket).
138. Åtgärderna verkar inte heller vara förenliga med bestämmelserna om undsättnings- och omstruktureringsstöd till företag inom jordbrukssektorn med ekonomiska problem. Dessa bestämmelser utvecklades en gång ur rådande praxis och tillämpades av kommissionen innan nämnda riktlinjer trädde i kraft⁽³⁵⁾. Stödet i fråga kunde beviljas om samtliga nedanstående villkor var uppfyllda:
- Stödet för undsättning och omstrukturering måste minska kostnaderna för lån som tagits i samband med tidigare gjorda investeringar.
 - Det sammanlagda stödet i samband med lån samt undsättnings- och omstruktureringsstöd får inte överstiga de stödnivåer som i allmänhet kan tillåtas för investeringar i syfte att förbättra bearbetningen och saluföringen av jordbruksprodukter och investeringar i råvaruproduktionen inom jordbruket.
 - Undsättnings- och omstruktureringsstöd som är kopplat till befintliga lån måste uppfylla ett av följande två villkor:
- a) Stödnivån skall vara kopplad till kapitalanskaffningskostnaden genom att den följer låneräntan. Det belopp som skall betalas får alltså inte överstiga förändringen av låneräntan.
- b) Stödet skall beviljas åt företag för vilka det finns garantier för att de kommer att överleva. Detta gäller särskilt om företagets kapitalkostnader för befintliga lån är oroväckande höga.
139. Det finns ingenting i de uppgifter som kommissionen fått som visar att Polaris åtgärder var avsedda att minska Holmlunds befintliga skulder. Detta innebär att ett nödvändigt villkor inte är uppfyllt för att de gamla bestämmelserna om undsättning och omstrukturering av sådana företag inom jordbrukssektorn som befinner sig i ekonomiska svårigheter skall vara tillämpliga. Inte heller verkar övriga kriterier kopplade till dessa bestämmelser vara uppfyllda.
140. I den mån Polaris åtgärder har inbegripit statligt stöd verkar det alltså inte möjligt att, på grundval av de uppgifter som kommissionen hittills fått, fastställa att någon av dem är förenlig med den gemensamma marknaden med stöd av bestämmelserna om stöd till företag i ekonomiska svårigheter.
141. Det kan också ifrågasättas om någon av de åtgärder som granskas i den här skrivelsen kan sägas vara investeringar från Holmlunds sida. Det möjliga stödet i form av låg hyra för den gamla fabriken kan omöjligt klassas som en investering som Holmlunds gjort. Uppförandet av en ny fabrik och den därmed sammanhängande uthyrningen enligt avtal från 1997 kan sägas utgöra en investering, men då från Polaris sida. Ur Holmlunds synvinkel verkar dessa åtgärder – liksom sale and lease back-transaktionen 1995 – också kunna betraktas som driftsstöd, genom att företaget därigenom fått tillgång till nya produktionsanläggningar på förmånliga villkor (låga hyreskostnader och leasingavgifter). Driftsstöd kan definieras som stöd som beviljas för att befria ett företag från sådana kostnader som det i normala fall skulle ha åsamkats i den löpande verksamheten eller genom sin normala verksamhet⁽³⁶⁾. Sådana stöd anses generellt vara oförenliga med den gemensamma marknaden i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget eftersom de inte anses ha några långvariga strukturella effekter.
142. Det bör slutligen undersökas om Holmlunds köp av de materiella tillgångarna 1997 kan betraktas som en sådan investering för bearbetning av köttprodukter som uppfyller villkoren i Rambestämmelser för det statliga stödet till investeringar för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter⁽³⁷⁾. I det dokumentet tas vissa av de sektorsvisa begränsningar och restriktioner upp som förtecknas i bilagan till kommissionens beslut 94/173/EG⁽³⁸⁾, i vilken punkt 2.10 tycks vara relevant i detta fall.

⁽³⁵⁾ För exempel på denna praxis, se kommissionens beslut i N 111/97, N 223/96, N 677 och 678/95.

⁽³⁶⁾ Se t.ex. mål T.459/93 Siemens SA mot Europeiska gemenskapernas kommission, REG 1995, s. II-1675, punkterna 8 och 77.

⁽³⁷⁾ EGT C 29, 2.2.1996, s. 4.

⁽³⁸⁾ EGT L 79, 23.3.1994, s. 29.

143. Med tanke på att Polaris överföring av maskiner till Holmlunds gällde befintliga tillgångar, kan det hävdas att det i detta fall inte finns någon grundinvestering i den mening som avses i ovannämnda riktlinjer för investeringsstöd. I linje med gällande praxis inom jordbrukssektorn anses en sådan överföring av materiella tillgångar inte ha några strukturella effekter på sektorns utveckling i den betydelse som avses i artikel 87.3 c i EG-fördraget. I enlighet med riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål får en investering i anläggningstillgångar i form av ett övertagande av en anläggning som lagts ned eller som skulle ha lagts ned om ett övertagande inte hade ägt rum också betraktas som en nyinvestering, utom då den berörda anläggningen tillhör ett företag i svårigheter, vilket är just den omständighet som föreligger i detta fall ⁽³⁹⁾.
144. Med tanke på att Holmlunds hade ekonomiska problem under hela den tid då åtgärderna vidtogs är det reglerna för en sådan situation som i första hand skall tillämpas ⁽⁴⁰⁾.

4. SLUTSATSER

145. Sammanfattningsvis kan kommissionen, på grundval av nu tillgänglig information, inte utesluta att Holmlunds har erhållit statligt stöd, i den betydelse som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget, via företaget Polaris i samband med flera av de åtgärder som Polaris vidtagit i förhållande till Holmlunds under perioden 1995–1997.
146. Det rör sig som följande åtgärder:
- 1) Hyresavtalet för den gamla fabriken.
 - 2) De två aspekterna av sale and lease back-transaktionen.
 - 3) Beslutet att uppföra en ny fabrik och det därmed sammanhängande hyresavtalet.

4) Försäljningen av tillgångarna till Holmlunds.

147. Nämda information tyder inte på att åtgärderna skulle vara förenliga med artikel 87.2 eller 87.3 i fördraget.
148. Åtgärderna verkar i stället ha karaktären av driftsstöd, något som i allmänhet är oförenligt med EG-fördraget och – när det är produkter som förtecknas i bilaga I som berörs – normalt sett utgör en överträdelse av bestämmelserna inom organisationen av de gemensamma marknaderna i fråga.
149. Därför informeras Sverige härmed om att kommissionen, efter en genomgång av tillgänglig information om åtgärderna i fråga, har beslutat att inleda det förfarande som fastställs i artikel 88.2 i EG-fördraget beträffande nämnda åtgärder.

5. BESLUT

150. Med hänsyn till ovanstående överväganden förelägger kommissionen Sverige att inom en månad från mottagandet av denna skrivelse till kommissionen översända alla handlingar, upplysningar och uppgifter som är nödvändiga för att bedöma om åtgärderna i fråga är förenliga med gällande bestämmelser. Informationen i fråga specificeras delvis ovan i denna skrivelse. Om så inte sker kommer kommissionen att fatta ett beslut på grundval av de uppgifter den förfogar över. Kommissionen uppmanar Era myndigheter att omedelbart översända en kopia av denna skrivelse till den potentielle mottagaren av stödet.
151. Kommissionen påminner Sverige om att artikel 88.3 i EG-fördraget har uppskjutande verkan och hänvisar till artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 enligt vilken allt olagligt stöd kan återkrävas från mottagaren. Dessutom kommer kostnader för sådana nationella åtgärder som direkt påverkar gemenskapsåtgärder eventuellt inte att berättiga till stöd från EUGFJ:s budget.”

⁽³⁹⁾ Punkt 4.4 i riktlinjerna.

⁽⁴⁰⁾ Punkt 2.3 och 2.4 sista styckena i riktlinjerna.

STATLIGT STÖD

Uppmaning enligt artikel 88.2 i EG-fördraget att inkomma med synpunkter på stöd C 71/99 (ex N 258/98) – Tyskland – Investering i en miljövänlig metod för rengöring på plats av sockerbetor

(1999/C 359/07)

Genom den skrivelse, daterad den 27 oktober 1999, som återges på det giltiga språket på de sidor som följer på denna sammanfattning, underrättade kommissionen Tyskland om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende ovannämnda stöd.

Berörda parter kan inom en månad från dagen för offentliggörandet av denna sammanfattning och den därpå följande skrivelsen inkomma med sina synpunkter. Synpunkterna skall sändas till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektorat för jordbruk
Direktorat B
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel
Fax (32-2) 296 21 51

Synpunkterna kommer att meddelas Tyskland. Den tredje part som inkommer med synpunkter kan skriftligen begära konfidentiell behandling av sin identitet, med angivande av skälen för begäran.

Sammanfattning*Beskrivning*

Den anmälda åtgärden avser ett nationellt finansierat investeringsprojekt med en budget på 348 930 tyska mark. Det handlar om en engångsinvestering i ett sockerraffinaderi – Zuckerraffinerie Nordkristall GmbH i Güstrow (Mecklenburg-Vorpommern). Budgeten uppgår till 8,96 % av den totala investeringen som ligger på 3 894 313 mark.

Syftet med projektet är att demonstrera en ny metod för att på plats filtrera det vatten som används för att rengöra sockerbetor i ett sockerraffinaderi. I filtersystemet separeras lera och jordrester från vattnet. Leran/jorden återförs sedan till den åker varifrån den kom för att på så sätt skydda och bevara åkrarnas ekologiska och ekonomiska värde. Det vatten som används under rengöringsprocessen renas och används på nytt.

Investeringens förväntade ekonomiska livslängd är 7 år. Investeringen tycks gå med förlust. Åtgärden baseras på Richtlinie des BMU zur Förderung von Investitionen mit Demonstrationscharakter zur Verminderung von Umweltbelastungen vom 4. Februar 1997 (miljöministeriets direktiv om investeringar av demonstrativ natur för att minska förorening, 4.2.1997).

Bedömning

Åtgärden utgör utan tvekan ett statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget. Den ger en ekonomisk fördel till ett företag som detta företag inte skulle ha fått genom sin vanliga affärsverksamhet. Stödet beviljas ett särskilt företag ur statliga anslag. Genom att stödet förbättrar företagets konkurrenssituation jämfört med andra företag i gemenskapen är det dessutom troligt att det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

Det finns dock undantag från förbudet mot statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget. Om stödet uppfyller villkoren i Gemenskapens riktlinjer för stöd till miljöskydd⁽¹⁾ skulle det kunna godkännas enligt artikel 87.3 c i fördraget. Åtgärden avser en investering i ett sockerraffinaderi. Således skulle förordning (EG) nr 951/97 om förbättring av villkoren för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter kunna vara tillämplig. Enligt artikel 16.5 i den förordningen får medlemsstaterna vidta stödåtgärder på området för saluföring och bearbetning om stödet är förenligt med artiklarna 87–89 i fördraget.

För att sektorerna i fråga skall utvecklas likvärdigt är det viktigt att statliga stöd till investeringar på jordbruksområdet när det gäller saluföring och bearbetning uppfyller urvalskriterierna om investeringar i bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter. I de gällande riktlinjerna i denna fråga⁽²⁾ hänvisas till urvalskriterierna i kommissionens beslut nr 94/173/EG av den 22 mars 1994⁽³⁾ om de urvalskriterier som skall fastställas för investeringar avsedda att förbättra villkoren för förädling och saluföring av jordbruks- och skogsbruksprodukter. I punkt 2.8 i bilagan till det kommissionensbeslutet förbjuds allt stöd till sockersektorn.

Om stödet är förenligt med riktlinjerna för miljön, gäller de riktlinjerna före sektorsbegränsningarna i kommissionens beslut nr 94/173/EG.

⁽¹⁾ EGT C 72, 10.3.1994.

⁽²⁾ EGT C 29, 2.2.1996.

⁽³⁾ EGT L 79, 23.3.1994.

Investerings miljöaspekt

I punkt 3.2.1 i Gemenskapens riktlinjer för miljöstöd fastställs att stöd till investering i mark, byggnader, fabriker och utrustning som är avsedd att minska eller eliminera föroreningar och störningar eller för att anpassa produktionsmetoder för att skydda miljön får tillåtas inom de gränser som fastställs i riktlinjerna. De stödberättigande kostnaderna måste dock vara strikt begränsade till de extra investeringskostnader som krävs för att miljömålen skall kunna uppfyllas. Om en investering i en befintlig fabrik ökar fabriken kapacitet, måste de stödberättigande kostnader stå i proportion till fabriken ursprungliga kapacitet. Stöd som endast skenbart är avsett för miljöskyddsåtgärder, men som i verkligheten avser en allmän investering omfattas inte av dessa riktlinjer.

Investeringen tycks ha en potentiellt positiv inverkan på miljön. Användningen av vatten, en värdefull naturtillgång, tycks ha minskat. Genom att återbörda jord till de åkrar den kom ifrån verkar det som om åtgärden bidrar till att hindra erosion.

I sockersektorn måste kommissionen dock göra en strikt tolkning av riktlinjerna för miljön. Till skillnad från annan bearbetningsindustri för råvaror erbjuds sockerindustrin ett fast pris för raffinerat socker inom den gemensamma organisationen av marknaden för socker (4). Detta innebär att det knappast existerar några risker för företagen. Kommissionen anser att det pris som erbjuds sockerindustrin är tillräckligt för att täcka kostnaderna för att göra normala investeringar. Därför måste kommissionen vara säker på att den anmälda investeringen faktiskt är en miljöinvestering och inte en normal investering eller en återinvestering som omfattas av förbudet mot statligt stöd till sockersektorn enligt beslut nr 94/173/EG.

I en tidigare skrivelse frågade kommissionen vad investeringskostnaden skulle bli för att fortsätta med den nuvarande metoden för att rena vattnet. I sitt svar förklarade de tyska myndigheterna hur lera och jordrester för närvarande separeras från det vatten som används i produktionsprocessen genom att vattnet placeras i stora dammar för att torka upp.

Kommissionen erhöll emellertid inga uppgifter om investeringskostnaderna – om det överhuvudtaget fanns några – för förlängning av den beskrivna nuvarande metoden. Det tycks dessutom som om den föreslagna nya rengörings-/filtreringsmetoden skulle resultera i ett minskat behov av mark för att lagra vatten (i dammar) som används i produktionsprocessen. Kommissionen kan därför inte utesluta möjligheten att den anmälda investeringen de facto är en normal investering eller en återinvestering som inte omfattas av riktlinjerna för miljön. De tyska myndigheterna uppmanas att visa att den anmälda investeringen faktiskt är en investering som kan omfattas av ovan nämnda riktlinjer för miljön genom att ge en jämförelse mellan de båda metoderna när det gäller både kostnader och fördelar (även fördelen med minskat markbehov genom en jämförelse med den befintliga metoden). De tyska myndighe-

terna erinras om att endast extrakostnader för den nya föreslagna rengörings-/filtreringsmetoden skulle kunna vara stödberättigande.

„Die Kommission teilt Deutschland mit, daß sie nach Prüfung der von den deutschen Behörden über die vorerwähnte Beihilfe übermittelten Angaben beschlossen hat, das Verfahren nach Artikel 88 Absatz 2 EG-Vertrag einzuleiten.

Dieser Entscheidung der Kommission liegen folgende Erwägungen zugrunde:

I

Mit Schreiben vom 6. Mai 1998, eingegangen am 11. Mai 1998, haben Sie gemäß Artikel 88 Absatz 3 EG-Vertrag die obengenannte Beihilfe notifiziert. Zusätzliche Informationen wurden mit Schreiben vom 22. September 1998, vom 5. Mai 1999 und vom 19. August 1999, eingegangen am 28. September 1998, 7. Mai 1999 bzw. am 24. August 1999, übermittelt.

II

Das notifizierte Investitionsvorhaben wird vom Mitgliedstaat mit einem Betrag in Höhe von 348 930 DEM finanziert. Es handelt sich um eine einmalige Investitionsbeihilfe für die Zuckerraffinerie Nordkristall GmbH in Güstrow (Mecklenburg-Vorpommern), die 8,96 % der Gesamtinvestition in Höhe von 3 894 313 DEM ausmacht.

Das Vorhaben dient zur Demonstration eines neuen Verfahrens, bei dem das in einer Zuckerraffinerie zur Rübenwäsche verwendete Wasser im Betrieb filtriert wird. Mit dem Filtrationssystem werden Schlamm und Bodenreste vom Wasser getrennt. Die Erdschlämme werden anschließend auf die Herkunftsfläche zurückverbracht, wodurch der ökologische und ökonomische Wert der Felder geschützt und erhalten wird. Das Waschwasser wird aufbereitet und für den Waschvorgang wiederverwendet.

Das Investitionsvorhaben führt zu einer Reduzierung des Wasserverbrauchs während des Waschvorgangs und somit zu einer jährlichen Kosteneinsparung in Höhe von 65 000 DEM. Darüber hinaus können die Schlamm- und Bodenreste rationeller beseitigt werden. Sowohl für die Lagerung als auch für den Transport fallen weniger Kosten an. Für die Beseitigung dieser Schlamm- und Bodenreste werden sich die Kosten somit voraussichtlich um 330 000 DEM pro Jahr verringern.

Die Amortisationszeit des Investitionsvorhabens beträgt sieben Jahre. Das Vorhaben ist offensichtlich verlustbringend. Der interne Zinsfuß des Vorhabens beläuft sich auf -7,9 %. Selbst wenn der Zuschuß vom ursprünglichen Investitionsbetrag abgezogen wird, bringt das Vorhaben nach wie vor keine Gewinne ein (interner Zinsfuß = -5,9 %). Rechtsgrundlage der Maßnahme ist die Richtlinie des BMU zur Förderung von Investitionen mit Demonstrationscharakter zur Verminderung von Umweltbelastungen vom 4. Februar 1997.

(4) Artikel 4.2 i förordning (EEG) nr 1785/81.

III

Gemäß Artikel 44 der Verordnung (EWG) Nr. 1785/81 über die gemeinsame Marktorganisation für Zucker ⁽⁵⁾ gelten die Artikel 87, 88 und 89 des Vertrags für die Herstellung der in der Verordnung aufgeführten Waren sowie für den Handel mit diesen Waren. Somit fällt die Zuckerherstellung unter die Gemeinschaftsvorschriften für die Gewährung staatlicher Beihilfen.

Bei der Beihilfe handelt es sich eindeutig um eine staatliche Beihilfe im Sinne von Artikel 87 Absatz 1 EG-Vertrag. Sie verschafft einem Unternehmen wirtschaftliche Vorteile, die es unter normalen Geschäftsbedingungen nicht erhalten würde. Die Beihilfe wird einem bestimmten Unternehmen aus öffentlichen Mitteln gewährt. Dadurch, daß die Beihilfe die Wettbewerbsposition dieses Unternehmens gegenüber anderen Unternehmen in der Gemeinschaft verbessert, könnte sie den Handel zwischen den Mitgliedstaaten beeinträchtigen.

Das Verbot der Gewährung staatlicher Beihilfen gemäß Artikel 87 Absatz 1 EG-Vertrag gilt jedoch nicht uneingeschränkt. In diesem Zusammenhang führen die deutschen Behörden als Begründung für die Vereinbarkeit der Maßnahme mit dem Gemeinsamen Markt den Gemeinschaftsrahmen für staatliche Umweltschutzbeihilfen ⁽⁶⁾ an. Da die Maßnahme Investitionen in einer Zuckerraffinerie betrifft, könnte darüber hinaus die Verordnung (EG) Nr. 951/97 des Rates vom 20. Mai 1997 zur Verbesserung der Verarbeitungs- und Vermarktungsbedingungen für landwirtschaftliche Erzeugnisse ⁽⁷⁾ Anwendung finden.

Investitionen in die Verarbeitung und Vermarktung

Die Maßnahme betrifft Investitionen in einer Zuckerraffinerie, so daß die Verordnung (EG) Nr. 951/97 zur Verbesserung der Verarbeitungs- und Vermarktungsbedingungen für landwirtschaftliche Erzeugnisse angewendet werden könnte. Gemäß Artikel 16 Absatz 5 dieser Verordnung können die Mitgliedstaaten im Bereich der Verarbeitung und Vermarktung staatliche Beihilfen gewähren, sofern diese mit den Artikeln 87 bis 89 des Vertrags vereinbar sind.

Um eine kohärente Entwicklung der betreffenden Sektoren zu gewährleisten, müssen staatliche Beihilfen die Auswahlkriterien für Investitionen in die Vermarktung und Verarbeitung von landwirtschaftlichen Erzeugnissen erfüllen. In dem geltenden Gemeinschaftsrahmen für diesen Bereich ⁽⁸⁾ wird hierzu auf die Entscheidung 94/173/EG der Kommission vom 22. März 1994 zur Festlegung der Auswahlkriterien für Investitionen zur Verbesserung der Verarbeitungs- und Vermarktungsbedingungen für land- und forstwirtschaftliche Erzeugnisse ⁽⁹⁾ Bezug genommen. Gemäß Nummer 2.8 des Anhangs der genannten Entscheidung der Kommission sind Beihilfen im Zuckersektor (bis auf zwei Ausnahmen, die in diesem Fall nicht zutreffen)

⁽⁵⁾ ABl. L 177 vom 1.7.1981.

⁽⁶⁾ ABl. C 72 vom 10.3.1994.

⁽⁷⁾ ABl. L 142 vom 2.6.1997.

⁽⁸⁾ ABl. C 29 vom 2.2.1996.

⁽⁹⁾ ABl. L 79 vom 23.3.1994.

verboten. Dies bedeutet, daß die Maßnahme nicht als eine auf der Grundlage der Verordnung (EG) Nr. 951/97 mit dem Gemeinsamen Markt vereinbarte Beihilfe gelten kann.

Gemäß Nummer 4 Buchstabe a) Ziffer i) des Gemeinschaftsrahmens betreffend staatliche Investitionsbeihilfen für die Verarbeitung und Vermarktung von landwirtschaftlichen Erzeugnissen werden Beihilfen, die die Bedingungen des Gemeinschaftsrahmens für staatliche Umweltschutzbeihilfen erfüllen, von der Kommission selbst dann als vereinbar mit dem Gemeinsamen Markt angesehen, wenn sie für Erzeugungssektoren oder Tätigkeiten gewährt werden, bei denen die Beihilfegewährung ansonsten beschränkt oder ausgeschlossen ist. Der höchstzulässige Beihilfesatz für solche Investitionen beträgt 55 % (bzw. 75 % für Investitionen in Ziel-1-Regionen), außer bei in landwirtschaftlichen Betrieben getätigten Investitionen, für die die höchstzulässigen Beihilfesätze im Gemeinschaftsrahmen für staatliche Umweltschutzbeihilfen (Nummer 3.2.3, Fußnote 14) festgelegt sind.

Erfüllt eine Beihilfe demnach die Bedingungen des Gemeinschaftsrahmens für Umweltschutzbeihilfen, so haben die Bestimmungen dieses Gemeinschaftsrahmens Vorrang vor den sektoralen Beschränkungen gemäß der Entscheidung 94/173/EG der Kommission.

Umweltschutzinvestitionen

Gemäß Nummer 3.2.1 des obengenannten Gemeinschaftsrahmens für staatliche Umweltschutzbeihilfen können Investitionsbeihilfen für Grundstücke, Gebäude, Anlagen und Ausrüstungsgüter innerhalb der Grenzen des Gemeinschaftsrahmens genehmigt werden, wenn sie auf die Verringerung bzw. Beseitigung von Verschmutzung und Schadstoffen oder die entsprechende Anpassung von Produktionsverfahren abzielen. Beihilfefähig sind dabei ausschließlich die zur Verwirklichung der Umweltziele erforderlichen Mehrkosten. Bei Investitionen in bestehende Anlagen, die zu einer Kapazitätserhöhung führen, müssen die zuschufähigen Kosten in einem angemessenen Verhältnis zur ursprünglichen Kapazität der betreffenden Anlage stehen. Beihilfen, die angeblich Umweltzwecken dienen, in Wirklichkeit aber allgemeine Investitionen fördern, sind von diesem Gemeinschaftsrahmen ausgeschlossen.

Das Investitionsvorhaben ist von möglichem Nutzen für die Umwelt. Der Verbrauch der wertvollen natürlichen Ressource Wasser verringert sich offensichtlich. Auch dürfte die Maßnahme zur Bekämpfung der Bodenerosion beitragen, da der Mutterboden auf die Herkunftsfläche zurückverbracht wird. Darüber hinaus würde sich die Investition nur auf die Kapazität des Wasserfiltersystems, nicht aber auf die Produktionskapazität des Betriebs auswirken. Demnach könnte die gesamte Investition für eine staatliche Beihilfe im Sinne des obengenannten Gemeinschaftsrahmens in Betracht kommen. Jedoch berücksichtigt die Kommission, daß die Investition zu Kosteneinsparungen von 395 000 DEM/Jahr ⁽¹⁰⁾ führen würde. Der gegenwärtige Nettowert dieses jährlichen Nutzens ist 2 305 631 DEM (die Lebenszeit der Investition ist sieben Jahre, die Referenzquote ist 4,76 %). Dies heißt, daß die beihilfefähigen Kosten die Gesamtkosten minus den Kosteneinsparungen wären (3 894 313 DEM – 2 305 631 DEM) = 1 588 682 DEM.

⁽¹⁰⁾ Siehe Punkt 2.3 der erwähnten Umweltschleitleitlinien.

Für den Zuckersektor muß die Kommission die Vorschriften des Gemeinschaftsrahmens für Umweltschutzbeihilfen jedoch eng auslegen. Anders als in anderen Verarbeitungsindustrien für landwirtschaftliche Primärerzeugnisse wird den Zuckerfabriken im Rahmen der gemeinsamen Marktorganisation für Zucker ein fester Preis für raffinierten Zucker angeboten⁽¹⁾. Dies bedeutet, daß kaum ein unternehmerisches Risiko besteht. Nach Ansicht der Kommission reicht der den Zuckerfabriken angebotene Preis aus, um die Kosten für gewöhnliche Investitionen zu decken. Die Kommission muß daher sichergehen, daß es sich bei der notifizierten Investition effektiv um eine Umweltschutzinvestition und nicht um eine gewöhnliche oder Ersatzinvestition handelt, die unter das Verbot staatlicher Beihilfen im Zuckersektor gemäß der Entscheidung 94/173/EG fallen würde.

In früheren Schreiben hatte die Kommission nachgefragt, welche Investitionskosten bei der Fortführung des bisherigen Wasserfiltrationsverfahrens anfallen würden. In ihrer Antwort erklärten die deutschen Behörden, wie Schlamm und Bodenreste gegenwärtig von dem für den Waschvorgang verwendeten Wasser in großen Absatzbecken getrennt werden.

Die Kommission hat jedoch keine Angaben über die etwaigen Investitionskosten erhalten, die zur Fortführung der obengenannten bisherigen Betriebsweise erforderlich wären. Darüber hinaus besteht bei dem geplanten neuen Filtrationssystem offensichtlich ein geringerer Flächenbedarf für die Speicherung des während des Waschvorgangs verwendeten Wassers (in Absatzbecken). Die Kommission kann daher nicht völlig ausschließen, daß es sich bei der notifizierten Investition um eine gewöhnliche oder Ersatzinvestition handelt, die vom Gemeinschaftsrahmen für Umweltschutzbeihilfen ausgeschlossen wäre. Die deutschen Behörden werden daher gebeten nachzuweisen, daß es sich bei dem notifizierten Vorhaben effektiv

um eine Investition handelt, die unter den obengenannten Gemeinschaftsrahmen für Umweltschutzbeihilfen fällt. Hierzu ist eine vergleichende Kosten-Nutzen-Analyse der beiden Verfahren (einschließlich des geringeren Flächenbedarfs im Vergleich zum bisherigen Verfahren) vorzulegen. Die deutschen Behörden werden darauf hingewiesen, daß nur die zusätzlichen Kosten für das geplante neue Reinigungs- und Filtrationssystem für eine Beihilfe in Betracht kommen.

IV

Aus diesen Gründen teilt die Kommission Deutschland mit, daß sie nach Prüfung der über die vorerwähnte Beihilfe vorliegenden Angaben beschlossen hat, das Verfahren nach Artikel 88 Absatz 2 EG-Vertrag einzuleiten.

Unter Berücksichtigung der obigen Ausführungen fordert die Kommission Deutschland auf, sich innerhalb eines Monats nach Erhalt dieses Schreibens zu äußern und alle Informationen zu übermitteln, die zur Prüfung der Beihilferegelung erforderlich sind. Die Kommission fordert die deutschen Behörden außerdem auf, die Beihilfeempfänger von diesem Schreiben in Kenntnis zu setzen.

Die Kommission verweist Deutschland auf die Sperrwirkung des Artikels 88 Absatz 3 EG-Vertrag und erinnert daran, daß — laut ihrem Schreiben vom 22. Februar 1995 an alle Mitgliedstaaten — unrechtmäßig gewährte Beihilfen im Einklang mit den einschlägigen nationalen Rechtsvorschriften und unter Erhebung von Zinsen vom Begünstigten zurückgefordert werden können, wobei zur Berechnung der Zinsen die Zinssätze zugrunde gelegt werden, die ab dem Datum der Gewährung der Beihilfe auf regionale Beihilfen anwendbar sind.“

⁽¹⁾ Siehe Artikel 4 Absatz 2 der Verordnung (EWG) Nr. 1785/81.

KOMMISSIONENS MEDDELANDE

av den 3 december 1999

om kommissionens undersökning vad gäller tillämpningen av överenskommelsen om lika behandling i Furstendömet Andorra inom ramen för artikel 5.1 d, 5.3 och artikel 29.5 i rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärken

(1999/C 359/08)

Enligt regel 101.1 i kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärken⁽¹⁾, har ordföranden för Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (nedan kallad harmoniseringsbyrån) uppmanat kommissionen att utreda om Andorra tillämpar överenskommelsen om lika behandling för medborgare i alla gemenskapens medlemsstater i enlighet med artikel 5.1 d, 5.3 och artikel 29.5 i rådets förordning (EG) nr 40/94⁽²⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 3288/94⁽³⁾ (nedan kallad förordningen om gemenskapsvarumärken).

Kommissionen har undersökt motsvarande lagar för varumärken och har haft skriftväxling med myndigheterna i Andorra.

— Enligt artikel 5.1 d i förordningen om gemenskapsvarumärken kan gemenskapsvarumärken innehåsa av medborgare i en stat som inte är ansluten till Pariskonventionen och som enligt offentliggjorda undersökningar ger medborgare från någon av de andra medlemsstaterna samma skydd för varumärken som den staten ger sina egna medborgare.

På samma sätt åtnjuter enligt artikel 5 c i den andorranska varumärkeslagen medborgare från andra länder samma skydd som andorranska medborgare när det gäller att inneha ett registrerat varumärke i Andorra, om detsamma gäller för andorranska medborgare i dessa länder.

Dessutom innehåller Andorras lagstiftning om varumärken inga bestämmelser om att en sökande behöver lägga fram bevis om tidigare registrering av ett varumärke i ursprungslandet enligt artikel 5.1 d i förordningen om gemenskapsvarumärken. Därför är artikel 5.3 i den förordningen inte tillämplig i det här fallet.

Slutligen, efter det att kommissionen uppmanade de andorranska myndigheterna att inkomma med uppgifter om tillämpningen av artikel 5 i den andorranska varumärkeslagen med avseende på EU-medborgare, inkom uppgifter som styrker att den andorranska varumärkesbyrå beviljar samma skydd avseende varumärken till medborgare i medlemsstaterna som den beviljar sina egna medborgare.

Därför skall harmoniseringsbyrån enligt artikel 5.1 i förordningen om gemenskapsvarumärken godkänna ansökningar om registrering av varumärken från andorranska medborgare.

— Enligt artikel 29.5 i förordningen om gemenskapsvarumärken kan en person, som i vederbörlig ordning givit in en ansökan om registrering av ett varumärke i en stat som inte är ansluten till Pariskonventionen eller till Avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen, endast hävda prioritetsfristen vid ingivandet av ansökan om gemenskapsvarumärke för samma varumärke i den utsträckning den staten medger att rätten till prioritet får grundas på en första ansökan om registrering av samma varumärke som lämnats in till den egna varumärkesbyrå.

På samma sätt fastställs i artikel 6.5 i Andorras varumärkeslag att förutsatt att en stat medger medborgare från Andorra rätt till prioritet, på de villkor och med de rättsverkningar som motsvarar vad som gäller rätt till prioritet enligt denna artikel, kan medborgare från den staten i Andorra åberopa sådan rätt till prioritet som avses i artikel 6 i den andorranska varumärkeslagen.

Efter samråd med andorranska myndigheter om tillämpningen av denna bestämmelse med avseende på sökande i alla medlemsländer eller med hänsyn till rätten till prioritet som grundar sig på en första ansökan som lämnats in i någon av medlemsstaterna eller till harmoniseringsbyrån, har de andorranska myndigheterna styrkt att den andorranska varumärkesbyrå ger samma rätt till prioritet som anges i artikel 29 i förordningen om gemenskapsvarumärken.

Därför skall harmoniseringsbyrån enligt artikel 29.5 i förordningen om gemenskapsvarumärken godkänna den rätt till prioritet som grundas på en första ansökan som lämnats in till Andorras varumärkesbyrå.

Slutsatser

Undersökningen har visat att Andorras varumärkeslag och den andorranska varumärkesbyrås praxis ger medborgare från alla medlemsstater samma skydd för varumärken som de ger sina egna medborgare. Enligt artikel 5.1 d i förordningen om gemenskapsvarumärken kan därmed andorranska medborgare inneha ett gemenskapsvarumärke.

⁽¹⁾ EGT L 303, 15.12.1995, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 11, 14.1.1994, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 349, 31.12.1994, s. 83.

Den som ansöker om ett gemenskapsvarumärke behöver inte bevisa att det finns en tidigare registrering i Andorra av det varumärke som omfattas av en ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke.

Denna undersökning har också visat att den andorranska varumärkeslagen och den andorranska varumärkesbyråns praxis, på grundval av en första registrering, lämnad till harmoniseringsbyrån och på villkor som motsvarar villkoren i förordnin-

gen om gemenskapsvarumärken, ger rätt till prioritet enligt artikel 29 i den förordningen.

Harmoniseringsbyrån skall därför enligt artikel 29.5 i förordningen om gemenskapsvarumärken godkänna yrkanden om prioritet som grundas på en första ansökan om registrering av ett varumärke som lämnats in till den andorranska varumärkesbyrån.

Dessa slutsatser skall bli gällande den 1 april 1996.

Komplement till förteckningen över ekonomiska sektorer som fastställts av Frankrike för att öka räckvidden för bestämmelserna för producentorganisationerna inom sektorn för frukt och grönsaker

(1999/C 359/09)

(Tillämpning av artikel 18.7 i förordning (EG) nr 2200/96)

Ekonomisk sektor	Berörda produkter
<p>Denna sektor omfattar följande produktionsområden:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Det geografiska området Normandie – Nord – Picardie – Champagne-Ardenne som omfattar departementen Aisne, Ardennes, Eure, Marne, Nord, Oise, Pas-de-Calais, Seine-Maritime et Somme. 2. Det geografiska området Île-de-France – Centre som omfattar departementen Eure-et-Loir, Loir-et-Cher, Loiret, Seine-et-Marne, Yvelines, Essonne och Val-d'Oise. 3. Det geografiska området Bretagne – Pays de la Loire som omfattar departementen Côtes-d'Armor, Finistère, Ille-et-Vilaine, Loire-Atlantique, Maine-et-Loire, Mayenne, Morbihan, Sarthe och Vendée. 4. Det geografiska området Aquitaine – Midi-Pyrénées som omfattar departementen Gers, Gironde, Landes, Lot, Lot-et-Garonne, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Tarn och Tarn-et-Garonne. 5. Det geografiska området Bourgogne – Franche-Comté som omfattar departementen Côte-d'Or, Jura och Saône-et-Loire. 	<p>Böner avsedda för spritning, brytböner och gröna ärter avsedda för bearbetning</p>

Anmälan om en tidigare anmäld koncentration**(Ärende COMP/M.1684 – Carrefour/Promodès)**

(1999/C 359/10)

(Text av betydelse för EES)

1. Kommissionen mottog den 5 oktober 1999 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 4064/89 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1310/97 ⁽²⁾, genom vilken företaget Carrefour, Frankrike, förvärvar, på det sätt som avses i artikel 3.1 b i förordningen, fullständig kontroll över företaget Promodès genom ett offentligt bud.

2. Denna anmälan förklarades ofullständig den 7 oktober 1999. De berörda företagen har nu inkommit med den ytterligare information som fordrades. Anmälan blev fullständig, i den mening som avses i artikel 10.1 i förordning (EEG) nr 4064/89, den 2 december 1999. Således blev anmälan verksam den 2 december 1999.

3. Kommissionen uppmanar intresserade tredje parter att lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna måste vara kommissionen tillhanda inom tio dagar efter offentliggörandet. Synpunkterna kan skickas per fax (nr (32-2) 296 43 01, 296 72 44) eller per post med referensnummer COMP/M.1684 – Carrefour/Promodès till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Direktorat B – Arbetsgruppen för kontroll av företagsfusioner
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bryssel

⁽¹⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 1. Rättelse i EGT L 257, 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 180, 9.7.1997, s. 1. Rättelse i EGT L 40, 13.2.1998, s. 17.

III

(Upplysningar)

KOMMISSIONEN

Ansökningsomgång nr TRANS/A2/CFP.2-99

Inbjudan att anmäla intresse för deltagande i inrättandet av ett offentligt-privat partnerskap inom ramen för Galileoprogrammet

(1999/C 359/11)

1. Europeiska kommissionen uppmanar intresserade organisationer och konsortier, som är behöriga enligt villkoren i punkt 4, att inkomma med en intresseanmälan i form av utkast till affärskoncept avseende inrättandet av ett offentligt-privat partnerskap inom ramen för Galileoprogrammet.

Galileo är enligt beskrivningen i meddelandet KOM(1999) 54 slutlig, "Galileo – Europas deltagande i en ny generation av satellitbaserade navigationstjänster", ett nytt navigations- och positionsbestämningssystem som grundar sig på en kärnkonfiguration av satelliter och som integrerar erforderliga markbundna system. I meddelandet anges de viktigaste komponenterna (typ av konstellation, servicenivå, utvecklingsplan, kostnadsberäkning m.m.), men den beskrivning av Galileo som görs i meddelandet utgör endast en preliminär definition. Vissa kompromisser är nödvändiga för att uppfylla olika krav av olika ursprung (användarkrav, finansieringsmöjligheter, möjligheter till partnerskap etc.).

En hörnsten i detta arbete är att kommissionen skall undersöka, utarbeta och i början av år 2000 presentera ramvillkor för det offentligt-privata partnerskap som föreslås [rådets resolution av den 19 juli 1999 (1999/C 221/01)].

2. Syftet med den aktuella ansökningsomgången är att undersöka om det är praktiskt möjligt att genomföra Galileoprogrammet genom ett offentligt-privat partnerskap. Därför uppmanas tänkbara investerare och aktörer att anmäla sitt intresse för att delta i inrättandet av ett offentligt-privat partnerskap för Galileo innan programmets utformningsfas avslutas (i slutet av 2000) genom att inkomma med utkastet till ett affärskoncept som omfattar följande:

— En beskrivning av det föreslagna konsortiets profil (expertkunskaper och strategiska intressen).

— En beskrivning av den marknad som man avser att inrikta sig på och den servicestrategi som krävs för att säkerställa tillräckliga intäktflöden. Tillhandahållande av tjänster (öppet och kontrollerat tillträde), marknads-prioriteringar (marknader man avser att inrikta sig på

och strategi för att komma in på marknaden) samt infrastruktur.

— Uppskattning av den framtida marknadsutvecklingen (tillgång och efterfrågan), global och internationell konkurrens samt bedömning av regleringsläget.

— En beskrivning/bedömning av storleken på det förväntade ekonomiska åtagandet och investeringskällorna (privata investeringar i förhållande till de offentliga bidragen).

— En preliminär riskanalys (ekonomi, ledning, tekniska, frågor, drift, marknad etc.).

3. Avsikten är att efter en första gallring av de svar som inkommer i denna ansökningsomgång upprätta en förteckning över inkomna affärskoncept.

Förslagen eller affärskoncepten i företeckningen kommer att bedömas under den tid som återstår av Galileoprogrammets utformningsfas. Om det visar sig vara praktiskt genomförligt kommer sedan ett slutligt affärskoncept att läggas fram för godkännande av rådet vid slutet av Galileoprogrammets utformningsfas.

4. Juridiska personer, privata och halvvoffentliga företag, tillfälliga grupperingar eller organisationer och/eller företag med syfte att utföra särskilda projekt inbjuds att inkomma med intresseanmälningar i form av förslag på affärskoncept för Galileoprogrammet i enlighet med beskrivningen i punkt 2. Förslagsställarna bör särskilt se till att följande ingår:

— De måste påvisa att konsortiet besitter de expertkunskaper, den kapacitet och de resurser som krävs för att utveckla och främja Galileoverksamheten och tillhandahållandet av tjänsterna, så att både de kommersiella och de samhällsrelaterade målen för Galileoprogrammet kan uppfyllas på bästa sätt.

— Tidigare erfarenheter som styrker att man besitter de expertkunskaper, den kapacitet och de resurser som krävs för att säkra ett adekvat ekonomiskt åtagande, hantera den långsiktiga kapitalinvesteringen samt bedöma och minska riskerna.

5. Förslagen skall sändas i ett original och fem kopior, och dessa måste inkomma senast den 14 februari 2000 till följande postadress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för transport
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel

Förslagen skall läggas i två förseglade kuvert. Innerkuvertet, som skall adresseras till den avdelning som anges i meddelandet om ansökningsomgången, skall vara märkt med följande text: "Call for proposals No TRANSPORT/A2/CFP.2-99 – NOT TO BE OPENED BY THE INTERNAL MAIL DEPARTMENT". Om självhäftande kuvert används skall de förslutas med tejp och avsändaren skall skriva sin namnteckning tvärsöver tejpén. Förslag som inkommer efter ovan angivet datum kommer inte att beaktas.

6. Förslagsställare kan uteslutas från ansökningsomgången på följande grunder:

— Förslagsställaren är försatt i konkurs, är under likvidation, är föremål för tvångsförvaltning, har ingått ackordsuppgörelse, har avbrutit sin näringsverksamhet eller befinner sig i en därmed jämförbar situation till följd av ett liknande förfarande.

— Förslagsställaren har dömts, och domen har vunnit laga kraft, för ett brott som påverkar tilltron till dennes affärsmoral.

— Förslagsställaren har befunnits skyldig till allvarligt fel i yrkesutövningen.

— Förslagsställaren har i allvarlig omfattning utelämnat eller lämnat felaktig information angående uppgifter i kravspecifikationen och därmed givit en felaktig bild av förhållandena.

7. Närmare uppgifter om förfaranden, rätt att inkomma med förslag, urvalskriterier, principer för att garantera sekretessen för inkomna förslag och förfarandet för preliminärt urval från den upprättade förteckningen över inkomna förslag kan beställas skriftligen från följande faxnummer: (32-2) 296 53 72, att: Luc Tytgat, Transport, DM 28 6/116, eller på följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för Transport
Att: Luc Tytgat – DM 28 6/116
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel

Beställningar som inkommer efter den 10 januari 2000 kommer inte att beaktas.

RÄTTELSE

Rättelse till Gemensamma sortlistan över arter av köksväxter – första tillägget till den 21:a fullständiga utgåvan

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning C 167 A av den 15 juni 1999)

(1999/C 359/12)

På sidan 137 i tabellen rörande "23.2. CICHORIUM INTYBUS L. (PARTIM)" skall följande sort tas bort:

Variedad / Sort / Sorte / Ποικιλία / Variety / Variété / Varietà / Ras / Variedade / Lajike / Sort	País de admisión de la UE / EU-optagelsesland / EU-Zulassungsland / Χώρα ΕΕ αποδοχής / EU country of admission / Pays d'admission UE / Paese di ammissione UE / EU-land van toelating / País de admissão da UE / EU:iin kuuluva hyväksymismaa / Godkännandeland inom EU														AELC/ EFTA/ EZES/ AELE/ EVA	Observaciones / Bemærkninger / Bemerkungen / Παρατηρήσεις / Observations / Observations / Osservazioni / Opmerkingen / Observações / Huomautukset / Anmärkningar	
	B	DK	D	GR	E	F	IRL	I	L	NL	AT	P	FI	SE	UK	NO	
"Procida									68								H"

På sidan 149 i tabellen rörande "26. CUCUMIS MELO L." skall sorten "El Rey" läggas till efter sorten "El Cid" som följer:

Variedad / Sort / Sorte / Ποικιλία / Variety / Variété / Varietà / Ras / Variedade / Lajike / Sort	País de admisión de la UE / EU-optagelsesland / EU-Zulassungsland / Χώρα ΕΕ αποδοχής / EU country of admission / Pays d'admission UE / Paese di ammissione UE / EU-land van toelating / País de admissão da UE / EU:iin kuuluva hyväksymismaa / Godkännandeland inom EU														AELC/ EFTA/ EZES/ AELE/ EVA	Observaciones / Bemærkninger / Bemerkungen / Παρατηρήσεις / Observations / Observations / Osservazioni / Opmerkingen / Observações / Huomautukset / Anmärkningar	
	B	DK	D	GR	E	F	IRL	I	L	NL	AT	P	FI	SE	UK	NO	
"El Rey											462						H"